

EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

Briuselis, 2026 m. vasario 24 d.
(OR. en)

2025/0045(COD)
LEX 2496

PE-CONS 66/2/25
REV 2

SIMPL 217
ANTICI 219
ECOFIN 1788
EF 429
DRS 101
COMPET 1381
FIN 1586
COH 258
CODEC 2180

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA, KURIA IŠ DALIES KEIČIAMOS
DIREKTYVOS 2006/43/EB, 2013/34/ES, (ES) 2022/2464 IR (ES) 2024/1760, KIEK TAI
SUSIJĘ SU TAM TIKRAIS ĮMONIŲ TVARUMO ATSKAITOMYBĖS REIKALAVIMAIS IR
TAM TIKRAIS ĮMONIŲ TVARUMO IŠSAMUS PATIKRINIMO REIKALAVIMAIS**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
DIREKTYVA (ES) 2026/...**

2026 m. vasario 24 d.

**kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2006/43/EB, 2013/34/ES,
(ES) 2022/2464 ir (ES) 2024/1760,
kiek tai susiję su tam tikrais įmonių tvarumo atskaitomybės reikalavimais ir
tam tikrais įmonių tvarumo išsamaus patikrinimo reikalavimais**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 50 ir 114 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros²,

¹ OL C, C/2025/4212, 2025 8 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj>.

² 2025 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2026 m. vasario 24 d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) 2025 m. vasario 11 d. komunikate „Paprastesnė ir greitesnė Europa. Komunikatas dėl įgyvendinimo ir supaprastinimo“ Komisija išdėstė įgyvendinimo ir supaprastinimo darbotvarkės, lemsiančios greitus ir pastebimus žmonėms ir verslui svarbius praktinius teigiamus pokyčius, viziją. Tam tikslui įgyvendinti nepakanka laipsniško požiūrio ir reikia, kad Sąjunga imtųsi drąsių veiksmų. Komisija, Europos Parlamentas, Taryba, visų lygmenų valstybių narių valdžios institucijos ir suinteresuotieji subjektai turi bendromis jėgomis siekti optimizuoti ir supaprastinti Sąjungos, nacionalines ir regionines taisykles ir veiksmingiau įgyvendinti politiką;

- (2) atsižvelgiant į Komisijos įsipareigojimą mažinti informacijos teikimo našta ir didinti konkurencingumą, būtina iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2006/43/EB³, 2013/34/ES⁴, (ES) 2022/2464⁵ ir (ES) 2024/1760⁶, kartu toliau laikantis 2019 m. gruodžio 11 d. Komisijos komunikato „Europos žaliasis kursas“ (toliau – „Europos žaliasis kursas“) ir 2018 m. kovo 8 d. Komisijos komunikato „Tvaraus augimo finansavimo veiksmų planas“ (toliau – „Tvaraus finansavimo veiksmų planas“) politikos tikslų;

³ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 84/253/EEB (OL L 157, 2006 6 9, p. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

⁴ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁵ 2022 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2022/2464, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 537/2014, Direktyva 2004/109/EB, Direktyva 2006/43/EB ir Direktyva 2013/34/ES dėl įmonių informacijos apie tvarumą teikimo (OL L 322, 2022 12 16, p. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁶ 2024 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1760 dėl įmonių tvarumo išsamaus patikrinimo, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2019/1937 ir Reglamentas (ES) 2023/2859 (OL L, 2024/1760, 2024 7 5, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

- (3) atsižvelgiant į tai, kad pasikeitė įmonių, kurioms taikomi tvarumo atskaitomybės reikalavimai, taikymo sritis, būtų neproporcinga reikalauti, kad audito įmonių, pageidaujančių atlikti tvarumo atskaitomybės užtikrinimą, patvirtinimui taikomi reikalavimai būtų lygiaverčiai tiems, kurie taikomi audito įmonėms, atliekančioms finansinių ataskaitų auditą. Tokie patvirtinimo reikalavimai yra susiję su fiziniais asmenimis, atliekančiais darbą audito įmonės vardu, audito įmonės turimų balsavimo teisių dauguma ir tos audito įmonės administracinio ar valdymo organo narių dauguma. Audito įmonėms, pageidaujančioms atlikti tvarumo atskaitomybės užtikrinimą, turėtų reikėti užtikrinti tik tai, kad jos paskirtų bent vieną pagrindinį tvarumo užtikrinimo partnerį, kuris atitiktų patvirtinimo reikalavimus ir kuris atitinkamoje valstybėje narėje būtų patvirtintas kaip teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius;
- (4) Direktyvos 2006/43/EB 26a straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų, kad teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai ir audito įmonės tvarumo atskaitomybės užtikrinimą atliktų laikydamiesi riboto užtikrinimo standartų, kuriuos turi priimti Komisija ne vėliau kaip 2026 m. spalio 1 d. Įmonės išreiškė susirūpinimą dėl užtikrinimo paslaugų teikėjų atliekamo darbo ir nurodė, kad šalinant tvarumo atskaitomybės užtikrinimo srityse nustatytą konkrečią riziką ir esmines problemas reikia lankstumo. Komisija, rengdama riboto užtikrinimo standartus, turėtų atsižvelgti į šiuos susirūpinimą keliančius klausimus. Nenustačius suderintų užtikrinimo standartų, įmonės patiria daugiau problemų, todėl svarbu, kad Komisija priimtų tinkamą deleguotąjį aktą. Siekiant suteikti pakankamai laiko riboto užtikrinimo standartams parengti, jų priėmimo terminas turėtų būti atidėtas iki 2027 m. liepos 1 d.;

- (5) Direktyvos 2006/43/EB 26a straipsnio 3 dalies antra pastraipa Komisijai suteikiami įgaliojimai, įvertinus įgyvendinamumą, ne vėliau kaip 2028 m. spalio 1 d. priimti pakankamo užtikrinimo standartus auditoriams ir įmonėms. Siekiant išvengti įmonių patiriamų užtikrinimo išlaidų padidėjimo, reikalavimas priimti pakankamo užtikrinimo standartus turėtų būti išbrauktas;

- (6) pagal Direktyvos 2006/43/EB 45 straipsnį reikalaujama, kad valstybių narių kompetentingos institucijos registruotų trečiųjų valstybių auditorius ir audito subjektus, teikiančius užtikrinimo išvadas dėl trečiųjų valstybių subjektų, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti tos valstybės narės reguliuojamoje rinkoje, teikiamos informacijos apie tvarumą. Tokios registracijos sąlygos yra susijusios su reikalavimais, kuriuos turi atitikti dauguma trečiosios valstybės audito subjekto administracinio ar valdymo organo narių, reikalavimais, kuriuos turi atitikti trečiosios valstybės auditorius, užtikrinimo standartais, kurie turi būti naudojami, ir trečiosios valstybės audito subjekto metinio skaidrumo pranešimo paskelbimu. Be to, valstybės narės turi nustatyti, kad registruotiems trečiųjų valstybių auditoriams ir audito subjektams yra taikomos tų valstybių narių priežiūros sistemos, kokybės užtikrinimo sistemos ir tyrimų bei sankcijų sistemos. Atsižvelgiant į dabartinę tarptautinę padėtį, susijusią su tvarumo atskaitomybės ir užtikrinimo reglamentavimu, taip pat į tai, kad užtikrinimo išvadų galiojimui Sąjungoje yra būtina registracija, būtų neproporcinga reikalauti, kad tos registracijos sąlygos būtų tenkinamos pirmaisiais tvarumo atskaitomybės užtikrinimo tvarkos taikymo metais. Be to, registruotų trečiųjų valstybių auditorių ir audito subjektų priežiūra priklauso nuo to, ar esama sprendimų dėl lygiavertiškumo arba tinkamumo. Todėl pereinamuoju laikotarpiu trečiųjų valstybių auditoriams ir audito subjektams, teikiantiems užtikrinimo išvadas dėl trečiųjų valstybių subjektų, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti valstybės narės reguliuojamoje rinkoje, teikiamos informacijos apie tvarumą, turėtų būti nustatytos supaprastintos registracijos sąlygos ir jiems neturėtų būti taikoma priežiūra. Supaprastinta registracija turėtų būti galima su sąlyga, kad atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikiama tam tikra informacija. Kompetentingos institucijos turėtų atsisakyti registruoti, jei ta informacija nepateikiama;

- (7) Direktyvos 2013/34/ES 19a straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad didžiosios įmonės ir mažosios bei vidutinės įmonės, išskyrus labai mažas įmones, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje Sąjungos rinkoje, rengtų ir skelbtų tvarumo atskaitomybę įmonės lygmeniu. Pranešime dėl „Europos konkurencingumo ateities“ nurodyta, kad tvarumo atskaitomybės sistema užkraunama didelė reglamentavimo našta, ir tuo klausimu padaryta išvada, kad reikia geriau atsižvelgti į įmonių, kurioms reglamentavimas daro poveikį, dydį. Siekiant sumažinti įmonėms tenkančią atskaitomybės naštą ir proporcingesniu būdu pasiekti atskaitomybės tikslus, pareiga rengti ir skelbti tvarumo atskaitomybę įmonės lygmeniu turėtų būti taikoma tik įmonėms, kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų, kaip apibrėžta nacionalinėse priemonėse, kuriomis perkeliama Direktyva 2013/34/ES. Ta tikslingesne taikymo sritimi, kuri taip pat turėtų apimti grupes ir emitentus, bus užtikrinta, kad privalomos tvarumo atskaitomybės našta tektų tik didžiausioms įmonėms, grupėms ir emitentams. Tokios įmonės, grupės ir emitentai aplinkosauginio, socialinio ir valdymo (ASV) poveikio požiūriu yra svarbiausi. Be to, jiems lengviausia padengti su ASV atskaitomybe susijusias išlaidas. Įmonės, grupės ir emitentai, kurie nesiekia nurodytų ribų, gali ir toliau savanoriškai rengti tvarumo atskaitomybę – šią galimybę labai palengvina šia direktyva nustatyti savanoriškai taikomi tvarumo atskaitomybės standartai;

- (8) Direktyvos 2013/34/ES 1 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad toje direktyvoje nustatyti tvarumo atskaitomybės reikalavimai taikomi kredito įstaigoms ir draudimo įmonėms, kurios yra didžiosios įmonės arba mažosios ir vidutinės įmonės, išskyrus labai mažas įmones, ir kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti Sąjungos reguliuojamoje rinkoje, neatsižvelgiant į jų teisinę formą. Kadangi šia direktyva mažinama tvarumo atskaitomybės įmonės lygmeniu reikalavimų taikymo sritis, toks taikymo srities sumažinimas taip pat turėtų būti taikomas kredito įstaigoms ir draudimo įmonėms;
- (9) siekiant užtikrinti nuoseklumą tvarius finansus reglamentuojančiuose teisės aktuose, svarbu apsvarstyti, ar reikalavimai, susiję su ASV arba tvarumu finansų sektoriuje, įskaitant konkreitiems sektoriams skirtus finansinių paslaugų teisės aktus, Europos priežiūros institucijų lūkesčius ir priežiūros lūkesčius nacionaliniu lygmeniu, turi būti suformuluoti arba pritaikyti taip, kad būtų užtikrintas nuoseklumas su Direktyvoje 2013/34/ES nustatytais tvarumo atskaitomybės pareigomis. Siekiant išlaikyti nuoseklumą, be kita ko, kiek tai susiję su įmonėmis, kurioms netaikomi Direktyvos 2013/34/ES 19a ir 29a straipsniai, reikės skirti daug dėmesio ir gali prireikti Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos ir Europos priežiūros institucijų veiksmų;

- (10) nors Europos finansinio stabilumo fondo (EFSF) pagrindų susitarimu įsteigtam EFSF pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB⁷ 8 straipsnį nustatyta tvarumo atskaitomybės tvarka netaikoma, EFSF taikomi Direktyvoje 2013/34/ES nustatyti tvarumo atskaitomybės reikalavimai. Nors EFSF yra didžioji įmonė, įsteigta toje direktyvoje nurodyta teisine forma, jam suteikti įgaliojimai iš esmės yra panašūs į Europos stabilumo mechanizmo (ESM) įgaliojimus, t. y. apsaugoti finansinį stabilumą Sąjungoje teikiant laikiną finansinę paramą valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro. Tačiau ESM tvarumo atskaitomybės reikalavimai netaikomi. Todėl siekiant, kad EFSF būtų taikomos tokios pačios su tvarumo atskaitomybe susijusios sąlygos kaip ESM ir siekiant nuoseklumo su Direktyvoje 2004/109/EB nustatyta išimčių tvarka, Direktyvoje 2013/34/ES nustatyta tvarumo atskaitomybės tvarka EFSF neturėtų būti taikoma;

⁷ 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004 12 31, p. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

- (11) pagal Direktyvos 2013/34/ES 19 straipsnio 1 dalies ketvirtą pastraipą reikalaujama, kad didžiosios įmonės ir mažosios ir vidutinės įmonės, išskyrus labai mažas įmones, t. y. įmonės, kurioms tvarumo atskaitomybė yra privaloma, teiktų informaciją apie pagrindinius nematerialiuosius išteklius ir jų vaidmenį įgyvendinant įmonės verslo modelį ir kuriant vertę. Siekiant užtikrinti nuoseklumą su nauja taikymo sritimi ir proporcingiau pasiekti tokios atskaitomybės tikslus, tas reikalavimas turėtų būti taikomas tik įmonėms, kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų;

- (12) Direktyvos 2013/34/ES 19a straipsnio 3 dalyje reikalaujama, kad įmonės teiktų informaciją apie savo veiklą ir jos vertės grandinę. Esama įrodymų, kad, nepaisant toje direktyvoje nustatytų taikomų apribojimų, vertės grandinės įmonės, įskaitant mažąsias ir vidutines įmones, gauna neproporcingus informaciją teikiančių įmonių prašymus pateikti informaciją. Todėl būtina nustatyti vertės grandinės įmonių, kurių vidutinis darbuotojų skaičius per praėjusius finansinius metus neviršija 1 000 darbuotojų, apsaugą, kad būtų apribota toms įmonėms (toliau – saugomos įmonės) tenkanti našta. Informaciją teikiančios įmonės turėtų galėti remtis savo vertės grandinės įmonių paskelbta savideklaracija, kad nustatytų tų įmonių dydį. Informaciją teikianti įmonė neturėtų privalėti atlikti jokio papildomo patikrinimo. Tačiau informaciją teikianti įmonė neturėtų remtis savideklaruota informacija apie dydį, jei jai žinoma arba galima pagrįstai tikėtis, kad jai žinoma, jog deklaracija yra akivaizdžiai neteisinga. Informaciją teikiančioms įmonėms, kurios siekia gauti informacijos apie savo vertės grandinę, turėtų būti draudžiama reikalauti, kad saugomos įmonės pateiktų daugiau informacijos, nei nustatyta tam tikromis ribomis. Tos ribos turėtų atspindėti ribas, nustatytas savanoriškai taikomuose tvarumo atskaitomybės standartuose, kuriuos Komisija turi priimti. Be to, informaciją teikiančių įmonių vertės grandinės saugomoms įmonėms turėtų būti suteikta teisės aktais nustatyta teisė atsisakyti teikti daugiau informacijos, nei nustatyta tomis ribomis. Siekiant užtikrinti tos teisės veiksmingumą ir išvengti mažesnėms įmonėms užkraunamos naštos proaktyviai vertinti, ar ta teisė taikoma, turėtų būti reikalaujama, kad informaciją teikiančios įmonės, kurios nusprendžia prašyti daugiau informacijos, nei nustatyta tomis ribomis, užtikrintų, kad saugomos įmonės būtų informuojamos apie tai, kokios papildomos informacijos prašoma, ir apie teisės aktais nustatytą jų teisę atsisakyti ją pateikti.

Siekiant užtikrinti proporcingumą, šis visai vertės grandinei taikomas reikalavimas dėl didžiausio informacijos kiekio turėtų būti ribojamas toliau nurodytais būdais. Pirma, neturėtų būti draudžiama dalytis informacija savanoriškai, pavyzdžiui, dalytis informacija, kuria paprastai dalijasi tam tikro sektoriaus įmonės. Antra, neturėtų būti daroma poveikio jokiai pareigai teikti informaciją, kuri galėtų būti nustatyta sutartimi ar Sąjungos ar nacionalinės teisės aktu, jei šios informacijos kiekis neviršija savanoriškai taikomame standarte nustatyto informacijos kiekio. Trečia, vertės grandinei nustatytas reikalavimas dėl didžiausio informacijos kiekio turėtų būti taikomas tik informacijos rinkimui tvarumo atskaitomybės tikslais, kaip reikalaujama Direktyva 2013/34/ES. Jis neturėtų daryti poveikio Sąjungos reikalavimams atlikti išsamaus patikrinimo procesą arba informacijos rinkimui bet kuriais kitais tikslais, pavyzdžiui, pranešimo apie įmonės rizikos valdymą tikslais. Turėtų būti laikoma, kad įmonės, teikiančios informaciją pagal tuos apribojimus, vykdo pareigą teikti vertės grandinės informaciją, kaip reikalaujama Direktyva 2013/34/ES. Svarbu, kad informaciją teikiančios įmonės iš savo vertės grandinės įmonių informacijos prašytų tik kai to reikia. Visų pirma svarbu, kad jos prašytų mažiau informacijos, nei nurodyta savanoriškai taikomuose standartuose, jei joms nereikia visos tuose standartuose nurodytos informacijos. Užtikrinimo paslaugų teikėjai savo užtikrinimo nuomonę turėtų rengti atsižvelgdami į vertės grandinės įmonėms numatytą apsaugą. Be to, pripažįstant, kad visa reikiama informacija galėtų ne visada būti prieinama iš vertės grandinės įmonių, informaciją teikianti įmonė turėtų galėti laikytis vertės grandinės informacijos teikimo reikalavimų, naudodama atitinkamai informaciją, tiesiogiai gautą iš jos vertės grandinės įmonių, arba tos informacijos įverčius;

- (13) atsižvelgiant į tai, kad pasikeitė Direktyvoje (ES) 2022/2464 nustatytos taikymo datos, turėtų būti iš dalies pakeista Direktyva 2013/34/ES siekiant supaprastinti trejų metų pereinamąjį laikotarpį ir patikslinti, kad jis prasideda nuo to momento, kai įmonė tampa įpareigota teikti informaciją apie tvarumą pagal direktyvas 2013/34/ES ir (ES) 2022/2464;

- (14) esama aplinkybių, kuriomis įmonėms turėtų būti leidžiama, taikant tvarumo atskaitomybės reikalavimus, neįtraukti tam tikros informacijos, su sąlyga, kad taikomas užtikrinimas. Tokios aplinkybės turėtų būti išplėtos ir patikslintos. Pirma, tam tikrais atvejais informacijos apie tvarumą atskleidimas galėtų labai pakenkti įmonės komercinei padėčiai. Tokiais atvejais įmonei turėtų būti leidžiama neįtraukti tokios informacijos, su sąlyga, kad tenkinamos konkrečios informacijos neįtraukimo sąlygos, kuriomis užtikrinama, kad tokie atvejai būtų tik išimtiniai ir kad teikiamos informacijos apie tvarumą vartotojų interesai taip pat būtų tinkamai apsaugoti. Šiame kontekste tai, kad iš trečiosiose šalyse įsisteigusių informaciją teikiančių įmonių nėra reikalaujama teikti tokią pačią informaciją, nelaikoma didele žala tos trečiojoje šalyje įsisteigusios įmonės komercinei padėčiai. Antra, įmonės turėtų galėti neįtraukti informacijos, susijusios su intelektiniu kapitalu, intelektine nuosavybe, praktine patirtimi, technologine informacija arba inovacijų rezultatais, kuri būtų laikoma komercine paslaptimi, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/943⁸. Trečia, įmonės turėtų galėti neįtraukti įslaptintos informacijos. Galiausiai gali būti informacijos, kuri turėtų būti laikoma konfidencialia dėl priešasčių, nesusijusių su komercine žala, komercine paslaptimi ar įslaptinimu. Visų pirma įmonės turėtų galėti neįtraukti informacijos, kuri pagal kitus Sąjungos teisės aktus ar nacionalinę teisę turi būti saugoma nuo neteisėtos prieigos ar atskleidimo. Be to, tvarumo atskaitomybės reikalavimais įmonėms neturėtų būti nustatyta pareiga atskleisti informaciją, kuri pakenktų fizinių asmenų privatumui arba fizinių ar juridinių asmenų saugumui. Tai ypač svarbu dabartinėmis geopolitinėmis aplinkybėmis. Visų pirma gynybos įmonėms reikia diskrecijos neatskleisti neskelbtinos informacijos, kurios atskleidimas galėtų pakenkti jų pačių arba kitų juridinių asmenų, įskaitant valstybes nares, saugumui;

⁸ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/943 dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos (komercinių paslapčių) apsaugos nuo neteisėto jų gavimo, naudojimo ir atskleidimo (OL L 157, 2016 6 15, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

- (15) pagal Direktyvos 2013/34/ES 29c straipsnio 1 dalį Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti ribotus tvarumo atskaitomybės standartus, nurodančius informaciją, kurią turi teikti mažosios ir vidutinės įmonės, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje Sąjungoje, mažos ir nesudėtingos įstaigos, priklausomos draudimo įmonės ir priklausomos perdraudimo įmonės, kurios remiasi išimtimi teikti tvarumo atskaitomybę vadovaujantis tos direktyvos 19a straipsnio 6 dalimi. Kadangi pagal šią direktyvą mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje Sąjungoje, tvarumo atskaitomybės tvarka netaikoma, Komisijai suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais toms mažosioms ir vidutinėms įmonėms nustatomi tvarumo atskaitomybės standartai, turėtų būti išbraukti. Todėl toje direktyvoje turėtų būti išbrauktos nuorodos į Direktyvos 2013/34/ES 29c straipsnį;
- (16) pagal Direktyvos 2013/34/ES 19a straipsnio 7 dalį mažosioms ir vidutinėms įmonėms, išskyrus labai mažas įmones, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje Sąjungoje, leidžiama pirmuosius dvejus tvarumo atskaitomybės tvarkos taikymo metus pasirinkti neteikti tvarumo atskaitomybės. Atsižvelgiant į tai, kad pagal šią direktyvą mažosioms ir vidutinėms įmonėms tvarumo atskaitomybės tvarka nėra taikoma, nuostata, pagal kurią leidžiama dvejus metus pasirinkti neteikti tokios atskaitomybės, turėtų būti išbraukta;

- (17) Direktyvos 2013/34/ES 29a straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad tam tikro dydžio grupių patronuojančiosios įmonės rengtų ir skelbtų tvarumo atskaitomybę konsoliduotu lygmeniu. Tačiau tikslinga suteikti daugiau lankstumo finansų kontroliuojančiosioms įmonėms. Visų pirma, kai tokio dydžio grupė egzistuoja tik dėl įvairių finansų kontroliuojančiosios įmonės investicijų, konsoliduotoji atskaitomybė galėtų sudaryti praktinių sunkumų bei užkrauti našta ir būti mažai naudinga kitiems rinkos dalyviams. Todėl finansų kontroliuojančiosios įmonės, kurios yra tokių grupių patronuojančiosios įmonės, turėtų turėti galimybę pasirinkti, ar teikti konsoliduotą informaciją apie tvarumą, ar tokios informacijos neteikti. Ta galimybė turėtų būti griežtai ribojama atsižvelgiant į jos tikslą. Ji turėtų būti taikoma tik tais atvejais, kai patronuojančioji įmonė atitinka finansų kontroliuojančiosios įmonės apibrėžtį, įskaitant reikalavimą tiesiogiai ar netiesiogiai pačiai nedalyvauti patronuojamųjų įmonių valdyme, nedarant poveikio jos, kaip akcininkės, teisėms. Tos teisės apima teisę balsuoti visuotiniuose akcininkų susirinkimuose, kuri, priklausomai nuo nacionalinės bendrovių teisės taisyklių, be kita ko, galėtų būti susijusi su įmonių, kuriose turima kapitalo, valdymo, administracinių ir priežiūros organų narių skyrimu, siekiant užtikrinti tinkamą tų investicijų priežiūrą ir apsaugą. Be to, finansų kontroliuojančiosios įmonės turėtų turėti tą galimybę tik tuo atveju, jei jos turi kapitalo įmonėse, kurių verslo modeliai ir veikla yra nepriklausomi vienas nuo kito. Tai neapima atvejų, kai finansų kontroliuojančiųjų įmonių patronuojamosios įmonės yra glaudžiai susijusios dėl savo verslo veiklos, pavyzdžiui, kai vienos patronuojamosios įmonės veikla sudaro sąlygas kitos patronuojamosios įmonės veiklai arba tiesiogiai ją remia. Galiausiai ta galimybė neturėtų daryti poveikio jokioms atskaitomybės pareigoms, kurios galėtų būti taikomos kitoms grupės įmonėms, pavyzdžiui, jei grupės įmonė atskirai patenka į Direktyvos 2013/34/ES 19a arba 29a straipsnio taikymo sritį;

- (18) Direktyva (ES) 2022/2464 reikalaujama, kad tam tikros įmonės teiktų informaciją apie tvarumą laikydamosi privalomų Europos tvarumo atskaitomybės standartų (ETAS). Pirmąjį ETAS rinkinį Komisija priėmė 2023 m. liepos mėn. Siekiant greitai supaprastinti ir optimizuoti tvarumo atskaitomybę, Komisija ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos priims deleguotąjį aktą, kuriuo bus peržiūrėtas pirmasis ETAS rinkinys siekiant iš esmės reformuoti ETAS: i) pašalinant tuos duomenų vienetus, kurie laikomi mažiausiai svarbiais bendrosios paskirties tvarumo atskaitomybei; ii) kiek įmanoma, teikiant pirmenybę kiekybiniais duomenų vienetais, o ne aprašomajam tekstui; iii) aiškiau atskiriant privalomus duomenų vienetus nuo neprivalomų; iv) pateikiant aiškius nurodymus, kaip taikyti reikšmingumo principą, siekiant užtikrinti, kad iš įmonių būtų reikalaujama teikti tik reikšmingą informaciją, ir sumažinti riziką, kad užtikrinimo paslaugų teikėjai netyčia paskatins įmones teikti informaciją, kuri nėra būtina, arba skirti pernelyg daug išteklių reikšmingumo vertinimo procesui; v) padidinant nuoseklumą su kitais Sąjungos teisės aktais, įskaitant finansinių paslaugų teisės aktus, ir vi) kuo labiau atsižvelgiant į sąveikumą su pasauliniais tvarumo atskaitomybės standartais. Atliekant peržiūrą bus patikslintos nuostatos, kurios laikomos neaiškiomis, ir supaprastinta standartų struktūra ir pateikimas. Taip pat bus atlikti visi kiti pakeitimai, kurie galėtų būti laikomi būtinais atsižvelgiant į patirtį, įgytą taikant pirmą ETAS rinkinį. Be to, ETAS turėtų būti atsižvelgiama į sunkumus, su kuriais įmonės galėtų susidurti rinkdamos informaciją iš visos savo vertės grandinės dalyvių, ypač iš tų, kuriems nėra taikomi tvarumo atskaitomybės reikalavimai, ir iš tiekėjų besiformuojančios rinkos ekonomikos šalyse;

- (19) kai dėl įmonių įsigijimo arba susijungimo per finansinius metus pasikeičia grupės sudėtis, tų įmonių įtraukimas į tų pačių finansinių metų tvarumo atskaitomybės procesą gali užtrukti papildomai ir dėl to galėtų kilti administracinių sunkumų. Todėl tikslinga leisti patronuojančiajai įmonei, kuriai taikomi konsoliduotosios tvarumo atskaitomybės reikalavimai, atidėti tokių naujai įsigytų ar susijungusių įmonių tvarumo atskaitomybės reikalavimus kitiems finansiniams metams. Be to, kai įmonė finansiniais metais pasitraukia iš įmonių grupės, būtų neproporcinga reikalauti, kad patronuojančioji įmonė, kuriai taikomi konsoliduotosios tvarumo atskaitomybės reikalavimai, pateiktą informaciją apie tos įmonės tvarumą už tuos pačius finansinius metus. Todėl tikslinga leisti patronuojančiajai įmonei į tų finansinių metų konsoliduotąjį vadovybės pranešimą neįtraukti informacijos apie įmonės, kuri pasitraukė iš įmonių grupės, tvarumą. Atsižvelgiant į tai, kad tam tikri įvykiai, darantys poveikį įmonėms, kurios buvo įsigytos ar susijungė arba kurios pasitraukė iš grupės, vis dėlto galėtų turėti įtakos grupės poveikiui, ar rizikai ar galimybėms, susijusiems su tvarumo klausimais, tikslinga reikalauti, kad patronuojančioji įmonė, kuri nusprendžia tais finansiniais metais neteikti tų įmonių informacijos apie tvarumą, nurodytų tuos reikšmingus įvykius savo konsoliduotajame vadovybės pranešime;

- (20) Direktyvos 2013/34/ES 29b straipsnio 1 dalies trečia pastraipa Komisijai suteikiami įgaliojimai deleguotaisiais aktais priimti konkretiems sektoriams taikomus atskaitomybės standartus, o pirmasis tokių standartų rinkinys turi būti priimtas ne vėliau kaip 2026 m. birželio 30 d. Kad būtų išvengta privalomų duomenų vienetų, kuriuos įmonės turėtų teikti, skaičiaus padidėjimo, tie įgaliojimai turėtų būti išbraukti. Atsižvelgdama į įmonių, kurioms taikomi Direktyvoje 2013/34/ES nustatyti tvarumo atskaitomybės reikalavimai, poreikius, Komisija galėtų padėti įmonėms teikdama konkretiems sektoriams skirtas gaires, kuriomis iliustruojamas ir palengvinamas ETAS taikymas konkrečiame sektoriuje, įskaitant gaires dėl to, kaip atlikti dvejetainio reikšmingumo vertinimą, kurio tikslas yra nustatyti, kokie tvarumo klausimai, tikėtina, yra reikšmingi tipinei tame konkrečiame sektoriuje veikiančiai įmonei. Bet kokios tokios gairės turėtų būti pagrįstos konsultacijomis su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais. Kai tinkama, galėtų būti atsižvelgiama į atitinkamus tarptautinius standartus;

- (21) Direktyvos 2013/34/ES 29b straipsnio 4 dalyje reikalaujama, kad tvarumo atskaitomybės standartuose nebūtų nurodoma atskleistina informacija, dėl kurios įmonėms tektų iš savo vertės grandinės mažųjų ir vidutinių įmonių gauti platesnės apimties informaciją nei ta, kurią reikia atskleisti pagal mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje Sąjungoje, taikomus tvarumo atskaitomybės standartus. Kadangi pagal šią direktyvą mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje Sąjungoje, netaikomi tvarumo atskaitomybės reikalavimai, ir siekiant sumažinti atskaitomybės našta, tenkančią mažesnėms vertės grandinės įmonėms, kurios neprivalo teikti informacijos apie savo tvarumą, tvarumo atskaitomybės standartuose neturėtų būti nurodoma atskleistina informacija, dėl kurios įmonėms iš savo vertės grandinės įmonių, kurių vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus neviršija 1 000 darbuotojų, tektų gauti platesnės apimties informaciją nei ta, kurią reikia atskleisti pagal informacijos apie savo tvarumą neprivalančių teikti įmonių savanoriškai taikomus tvarumo atskaitomybės standartus;

(22) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą, kuriuo būtų nustatyti tvarumo atskaitomybės standartai, kuriuos savanoriškai taikytų saugomos įmonės. Tie standartai turėtų būti proporcingi ir aktualūs tų įmonių pajėgumams ir ypatybėms, taip pat proporcingi jų veiklos mastui ir sudėtingumui. Kitos įmonės, kurios neprivalo teikti informacijos apie tvarumą, taip pat turėtų turėti galimybę nuspręsti naudotis tais standartais. Savanoriškai taikomuose tvarumo atskaitomybės standartuose turėtų būti vartojama supaprastinta kalba ir atsižvelgiama į principą „visų pirma galvokime apie mažuosius“, pasitelkiant moduliškumą, kad atskleidžiant informaciją būtų vietos lankstumui ir progresijai. Savanoriškai taikomuose tvarumo atskaitomybės standartuose turėtų būti didžiausiu įmanomu mastu atsižvelgiama į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1221/2009⁹. Tuose standartuose taip pat, kai įmanoma, turėtų būti nurodyta tos informacijos pateikimo struktūra. Kol Komisija priims savanoriškai taikomus tvarumo atskaitomybės standartus, savanoriškai informaciją apie tvarumą teikiančios įmonės gali tai daryti pagal Komisijos rekomendaciją (ES) 2025/1710¹⁰, kuri paremta EFRAG parengtu savanorišku MVĮ standartu (toliau – SMVĮ standartas). Siekiant užtikrinti tęstinumą ir proporcingumą, Komisijos deleguotuoju aktu priimti savanoriškai taikomi tvarumo atskaitomybės standartai turėtų būti paremti ta rekomendacija;

⁹ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1221/2009 dėl organizacijų savanoriško Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemos (EMAS) taikymo, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 761/2001 ir Komisijos sprendimus 2001/681/EB bei 2006/193/EB (OL L 342 2009.12.22, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj>).

¹⁰ 2025 m. liepos 30 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2025/1710 dėl mažųjų ir vidutinių įmonių savanoriško tvarumo atskaitomybės standarto (OL L, 2025/1710, 2025 8 5, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

- (23) siekiant užtikrinti, kad savanoriškai taikomi tvarumo atskaitomybės standartai išliktų suderinti su tvarumo atskaitomybei aktualiais pokyčiais, Komisija turėtų peržiūrėti tuos standartus bent kas ketverius metus. Atlikdama tą peržiūrą Komisija turėtų tinkamai atsižvelgti į tvarumo atskaitomybei aktualius pokyčius, taip pat į tai, ar standartais įmonėms sudaromos sąlygos pasiekti atitinkamus tikslus, be kita ko: i) teikti informaciją, atitinkančią įmonių, prašančių informacijos apie tvarumą iš savo tiekėjų, duomenų poreikius; ii) teikti informaciją, atitinkančią finansų įstaigų ir investuotojų duomenų poreikius, taip sudarant palankesnes sąlygas įmonėms gauti finansavimą; iii) pagerinti tvarumo klausimų, įskaitant, kai aktualu, aplinkosauginius ir socialinius aspektus, pavyzdžiui, susijusius su tarša ir darbuotojų sveikata ir sauga, valdymą taip, kad būtų didinamas įmonių konkurencingumas ir atsparumas, ir iv) prisidėti prie tvaresnės ir įtraukesnės ekonomikos. Jei tie tikslai nepasiekiami, Komisija turėtų atitinkamai iš dalies pakeisti standartus;

- (24) Direktyvos 2013/34/ES 29d straipsnyje reikalaujama, kad įmonės, kurioms taikomi tos direktyvos 19a ir 29a straipsniuose nustatyti reikalavimai, atitinkamai savo vadovybės pranešimą arba konsoliduotąjį vadovybės pranešimą rengtų pagal vieną elektroninio ataskaitų teikimo formatą, nurodytą Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2019/815¹¹ 3 straipsnyje, ir savo teikiamą tvarumo atskaitomybę, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2020/852¹² 8 straipsnyje nustatytą atskleistiną informaciją, ženklintų pagal tame deleguotajame reglamente nurodytą elektroninį ataskaitų teikimo formatą. Siekiant suteikti įmonėms aiškumo, turėtų būti nurodyta, kad, kol pagal tą Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2019/815 bus priimtos tokios tvarumo atskaitomybės ženklinimo taisyklės, neturėtų būti reikalaujama, kad įmonės ženklintų savo tvarumo atskaitomybę;

¹¹ 2018 m. gruodžio 17 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/815, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB papildoma techniniais reguliavimo standartais, kuriais nustatomas vienas elektroninio ataskaitų teikimo formatas (OL L 143, 2019 5 29, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

¹² 2020 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/852 dėl sistemos tvariam investavimui palengvinti sukūrimo, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/2088 (OL L 198, 2020 6 22, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (25) Direktyvos 2013/34/ES 33 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad įmonės administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariai turi kolektyvinę pareigą užtikrinti, kad tam tikri dokumentai būtų rengiami ir skelbiami laikantis tos direktyvos reikalavimų. Siekiant suteikti įmonėms lankstumo ir sumažinti joms tenkančią atskaitomybės našta, valstybės narės turėtų galėti nustatyti, kad įmonės administracinio, valdymo ir priežiūros organų narių kolektyvinė atsakomybė už reikalavimų, susijusių su vadovybės pranešimo skaitmenizavimu, laikymąsi apsiriboja jo paskelbimu vienu elektroniniu ataskaitų teikimo formatu, įskaitant jame teikiamos tvarumo atskaitomybės ženklimą;

(26) pagal Direktyvos 2013/34/ES 40a straipsnio 1 dalies ketvirtą ir penktą pastraipas, trečiosios valstybės įmonės, kurios grynoji apyvarta Sąjungoje yra didesnė nei 150 000 000 EUR, tam tikros patronuojamosios įmonės Sąjungoje arba, jei tokių patronuojamųjų įmonių nėra, trečiosios valstybės įmonės filialas Sąjungoje, kurio grynoji apyvarta yra didesnė nei 40 000 000 EUR, turi skelbti informaciją apie tvarumą trečiosios valstybės įmonės grupės lygmeniu arba, jei netaikoma, atskiros įmonės lygmeniu ir užtikrinti jos prieinamumą. Siekiant panašia proporcija sumažinti trečiųjų valstybių įmonėms tenkančią našta kaip kad sumažinta įmonėms, kurioms taikomi tos direktyvos 19a ir 29a straipsniai, tenkanti našta, trečiosios valstybės įmonės grynajai apyvartai taikoma riba turėtų būti padidinta nuo 150 000 000 EUR iki 450 000 000 EUR. Be to, siekiant naštos sumažinimo, taip pat reiktų pakoreguoti trečiosios valstybės įmonės patronuojamosios įmonės ir trečiosios valstybės įmonės filialo, kai tokios patronuojamosios įmonės ir filialai patenka į Direktyvos 2013/34/ES taikymo sritį, kiek tai susiję su tvarumo atskaitomybe, dydį. Turėtų būti nustatyta, kad trečiosios valstybės įmonės patronuojamosios įmonės ir trečiosios valstybės įmonės filialo grynosios apyvartos riba būtų 200 000 000 EUR. Atskaitomybės reikalavimai, taikomi trečiosios valstybės įmonės patronuojamajai įmonei arba trečiosios valstybės įmonės filialui pagal 40a straipsnį, skiriasi nuo atskaitomybės reikalavimų, taikomų įmonėms pagal 19a ir 29a straipsnius. Trečiosios valstybės įmonės patronuojamoji įmonė arba trečiosios valstybės filialas, kuriems taikomas 40a straipsnis, privalo skelbti tik trečiosios valstybės įmonės pateiktą tvarumo ataskaitą ir užtikrinti jos prieinamumą, o įmonės, kurioms taikomi 19a ir 29a straipsniai, turi teikti atskaitomybę savo vardu. Todėl nebūtina taikyti tų pačių ribų nustatant, kurioms patronuojamosioms įmonėms ar filialams taikomi 40a straipsnyje nustatyti atskaitomybės reikalavimai, ir kurioms įmonėms taikomi 19a ir 29a straipsniuose nustatyti atskaitomybės reikalavimai. Be to, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, trečiųjų valstybių patronuojančiosioms įmonėms, kurios yra finansų kontroliuojančiosios įmonės ir kurių patronuojamųjų įmonių verslo modeliai ir veikla yra nepriklausomi vienas nuo kito, turėtų būti leidžiama neskelbti tvarumo ataskaitos ir neužtikrinti jos prieinamumo pagal 40a straipsnį;

- (27) siekiant užtikrinti, kad įmonės galėtų susipažinti su praktine informacija apie Direktyvoje 2013/34/ES nustatytą privalomų ir savanoriškų tvarumo atskaitomybės standartų taikymą, ir palengvinti tvarumo atskaitomybės standartų taikymo keliamą naštą, Komisija turėtų sukurti specialų interneto portalą. Tame specialiame interneto portale turėtų būti pateikiama prieiga prie su tais tvarumo atskaitomybės standartais susijusios informacijos, gairių ir pagalbos, įskaitant atitinkamus šablonus. Siekiant atsižvelgti į nacionalines aplinkybes, tas specialus interneto portalas turėtų būti sujungtas su valstybių narių teikiamomis internetinėmis pagalbos priemonėmis, jei tokių yra;
- (28) siekiant sumažinti administracinę naštą, tenkančią įmonėms tenkinant tvarumo atskaitomybės reikalavimus, daugiausia susijusių su duomenų rinkimu bei tvarkymu ir dalijimusi duomenimis tarp įmonių, Komisija turėtų pateikti ataskaitą dėl iniciatyvų, kuriomis įmonėms sudaromos sąlygos saugiai, sklandžiai ir automatizuotai rinkti bei tvarkyti duomenis ir jais keistis. Tai turėtų apimti: suderintų, standartizuotų ir struktūrizuotų skaitmeninių duomenų formatų nustatymą, kad įmonės galėtų veiksmingai dalytis veiklos duomenimis, pavyzdžiui, elektroninėmis sąskaitomis faktūromis ar ataskaitomis pagal SMVĮ standartus; minimaliųjų techninių reikalavimų skaitmeninėms sistemoms, naudojamoms tvarumo duomenims valdyti ir atskaitomybei teikti, nustatymą, kad būtų užtikrintas sąveikumas; prieigos prie patikimų ir kvalifikuotų duomenų užtikrinimą ir galimybės dalytis duomenimis naudojantis atvira ir bendra Sąjungos keitimosi duomenimis infrastruktūra užtikrinimą;

- (29) siekiant pritaikyti įmonių, kurioms bus taikomi tvarumo atskaitomybės reikalavimai, grynosios apyvartos ribas, nes bėgant laikui dėl infliacijos sumažės jų tikroji vertė, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti deleguoti įgaliojimai priimti aktus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, be kita ko, su ekspertais ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais¹³. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (30) Direktyvos (ES) 2022/2464 5 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos datos, iki kurių valstybės narės turi pradėti taikyti Direktyvoje 2013/34/ES nustatytus tvarumo atskaitomybės reikalavimus; šios datos yra skirtingos, priklausomai nuo atitinkamos įmonės dydžio. Atsižvelgiant į tai, kad tvarumo atskaitomybės reikalavimai turėtų būti taikomi tik įmonėms, kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų, kai tinkama, grupės lygmeniu, taikymo pradžios datų nustatymo kriterijai turėtų būti pakoreguoti, o nuoroda į mažąsias ir vidutines įmones, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti Sąjungos reguliuojamoje rinkoje, turėtų būti išbraukta;

¹³ OL L 123, 2016 5 12, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(31) svarbu užtikrinti su taikymo srities sumažinimu susijusį teisinį tikrumą įmonėms, kurioms taikomi informacijos apie tvarumą teikimo reikalavimai, visų pirma dėl atitinkamų nuostatų subjektinės taikymo srities bet kuriuo konkrečiu momentu. Atitinkamai Direktyvos (ES) 2022/2464 5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktas, kuris yra susijęs su pirmąja įmonių, kurioms taikoma ta direktyva, grupe, turėtų būtų iš dalies pakeistas, kad jis būtų taikomas tik trejus finansinius metus nuo 2024 m. sausio 1 d. 2027 m. sausio 1 d. arba vėliau prasidedančių finansinių metų atveju turėtų būti taikomas Direktyvos (ES) 2022/2464 5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktas, kuris yra susijęs su antrąja įmonių, kurioms taikoma ta direktyva, grupe. Atitinkamai įmonės, kurioms taikomas tos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktas, tačiau netaikomas jos b punktas, su pakeitimais, padarytais šia direktyva, nuo finansinių metų, prasidedančių 2027 m. sausio 1 d. arba vėliau, nepateks į šios direktyvos taikymo sritį. Vis dėlto, siekiant kuo greičiau sumažinti našta, valstybės narės turėtų galėti atleisti tokias įmones nuo pareigos teikti atskaitomybę, susijusią su finansiniais metais, prasidedančiais nuo 2025 m. sausio 1 d. iki 2026 m. gruodžio 31 d. Valstybės narės privalo tą nukrypti leidžiančią nuostatą įgyvendinti taip, kad būtų užtikrintas teisinio tikrumo principo laikymasis;

- (32) Direktyvos (ES) 2022/2464 5 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje nurodytos datos, iki kurių valstybės narės turi pradėti taikyti Direktyvoje 2004/109/EB nustatytus tvarumo atskaitomybės reikalavimus; šios datos yra skirtingos, priklausomai nuo atitinkamo emitento dydžio. Atsižvelgiant į tai, kad tvarumo atskaitomybės reikalavimai turi būti taikomi tik įmonėms, kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų, kai tinkama, grupės lygmeniu, taikymo pradžios datų nustatymo kriterijai turėtų būti pakoreguoti, o nuoroda į mažąsias ir vidutines įmones, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje Sąjungoje, turėtų būti išbraukta;

(33) svarbu užtikrinti su taikymo srities sumažinimu susijusį teisinį tikrumą emitentams, kuriems taikomi informacijos apie tvarumą teikimo reikalavimai, visų pirma dėl atitinkamų nuostatų subjektinės taikymo srities bet kuriuo konkrečiu momentu. Atitinkamai Direktyvos (ES) 2022/2464 5 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos a punktas, kuris yra susijęs su pirmąja emitentų, kuriems taikoma ta direktyva, grupe, turėtų būtų iš dalies pakeistas, kad jis būtų taikomas tik trejus finansinius metus nuo 2024 m. sausio 1 d. 2027 m. sausio 1 d. arba vėliau prasidedančių finansinių metų atveju turėtų būti taikomas Direktyvos (ES) 2022/2464 5 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos b punktas, kuris yra susijęs su antrąja emitentų, kuriems taikoma ta direktyva, grupe. Atitinkamai emitentai, kuriems taikomas tos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies trečia pastraipos a punktas, tačiau netaikomas jos b punktas, su pakeitimais, padarytais šia direktyva, nuo finansinių metų, prasidedančių 2027 m. sausio 1 d. arba vėliau, nepateks į šios direktyvos taikymo sritį. Vis dėlto, siekiant kuo greičiau sumažinti našta, valstybės narės turėtų galėti atleisti tokius emitentus nuo pareigos teikti atskaitomybę, susijusią su finansiniais metais, prasidedančiais nuo 2025 m. sausio 1 d. iki 2026 m. gruodžio 31 d. Valstybės narės privalo šią nukrypti leidžiančią nuostatą įgyvendinti taip, kad būtų užtikrintas teisinio tikrumo principo laikymasis;

- (34) atsižvelgiant į tai, kad pasikeitė įmonių, kurioms taikoma tvarumo atskaitomybės pareigos, taikymo sritis, turėtų būti pakoreguotos Direktyvos (ES) 2022/2464 nuostatos dėl peržiūros ir atskaitomybės. Siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektas Sąjungos tikslas sudaryti sąlygas atskleisti pakankamai duomenų apie įmonių tvarumą, Komisija turėtų įvertinti Direktyvos (ES) 2022/2464 su pakeitimais, padarytais šia direktyva, naujos taikymo srities tinkamumą. Tikslinga, kad tas vertinimas visų pirma būtų grindžiamas, viena vertus, tvarumo duomenų poreikio siekiant sutelkti privačias investicijas Europos žaliajo kurso tikslams pasiekti ir, kita vertus, tvarumo atskaitomybės poveikio Sąjungos įmonių konkurencingumui analize. Taip pat svarbu, kad atliekant peržiūrą būtų atsižvelgiama į sukaupią geriausią praktiką ir faktinį įmonių pasirengimo atskleisti informaciją apie tvarumą pagal Direktyvą (ES) 2022/2464 lygį. Tuo tikslu ir atsižvelgiant į proporcingumo principą, svarstant galimą taikymo srities išplėtimą svarbu, kad Komisija apsvaistytų, ar tą išplėtimą reikėtų suderinti su galimybe nustatyti supaprastintą atskaitomybės tvarką;
- (35) Direktyva (ES) 2024/1760 neturi būti pagrindas sumažinti tam tikrų teisių ir interesų apsaugos lygį, numatytą tos direktyvos priėmimo metu taikytinoje nacionalinėje teisėje arba kolektyvinėse sutartyse. Tačiau tai neturėtų trukdyti valstybėms narėms, įgyvendinant direktyvą, pakoreguoti nacionalinės įmonių tvarumo išsamaus patikrinimo teisės aktus, taikytinus Direktyvos (ES) 2024/1760 priėmimo metu, siekiant padidinti arba užtikrinti jų suderinimą su ta direktyva, visų pirma kalbant apie jų taikymo sritį;

(36) Direktyva (ES) 2024/1760 nesiekia įmonių veiklos kontekste sukurti visapusiškos žmogaus teisių arba aplinkos apsaugos sistemos. Ja siekiama suderinti nacionalinę teisę, susijusią su tokių įmonių bendrosiomis išsamaus patikrinimo pareigomis ir tos srities atsakomybe, tokiu būdu užtikrinant, kad vidaus rinkoje veikiančios įmonės prisidėtų prie darnaus vystymosi. Išsamaus patikrinimo procesai papildo, o ne pakeičia konkrečias teisinės pareigas, kuriomis siekiama tiesiogiai ar netiesiogiai apsaugoti žmogaus teises ar aplinką. Tos konkrečios teisinės pareigos apima, be daugelio kitų dalykų, pareigas, atsirandančias iš darbo, darbo laiko ir lygybės teisės aktų; teisės aktų, susijusių su darbuotojų sveikata ir sauga, įskaitant pavojingų medžiagų tvarkymą; statybos standartų bei statybos zonavimo teisės aktų; ir teisės aktų, reglamentuojančių produktų ar maisto saugą. Visos tokios teisinės pareigos nepatenka į Direktyvos (ES) 2024/1760 taikymo sritį, nebent jomis nustatomos bendrosios išsamaus patikrinimo pareigos ir tik tokiu mastu, kokiu jos nustatomos. Siekiant padidinti teisinį tikrumą ir užtikrinti, kad būtų aiškiai išsaugota reikiama reglamentavimo laisvė, Direktyva (ES) 2024/1760 turėtų būti iš dalies pakeista papildomai patikslinant tos direktyvos taikymo srities ribas;

(37) Direktyva (ES) 2024/1760 tam tikroms įmonėms nustatomos plataus masto išsamaus patikrinimo pareigos. Todėl jos taikymo sritis apima tik ypač dideles įmones. Nepaisant to, Pranešime „Europos konkurencingumo ateitis“ nurodyta, kad išsamaus patikrinimo sistema užkraunama didelė reglamentavimo našta, ir šiuo klausimu padaryta išvada, kad reikia geriau atsižvelgti į įmonių, kurioms reglamentavimas daro poveikį, dydį. Be to, Direktyva (ES) 2024/1760 galima geriausiai pasiekti jos tikslus, susijusius su pačiomis didžiausiomis įmonėmis, kurios daro didžiausią įtaką savo vertės grandinei ir didžiausią poveikį žmogaus teisėms bei aplinkai, taip pat turi daugiausia išteklių, kad galėtų tinkamai įgyvendinti išsamų patikrinimą. Dėl visų tų priežasčių ir laikantis esminio supaprastinimo tikslo, Direktyvos (ES) 2024/1760 taikymo sritis turėtų būti susiaurinta. 450 000 000 EUR viršutinė apyvartos riba turėtų būti padidinta iki 1 500 000 000 EUR, o 1 000 darbuotojų riba turėtų būti padidinta iki 5 000 darbuotojų. Todėl franšizės arba licencines sutartis sudariusioms įmonėms taikomos ribos turėtų būti padidintos iki 75 000 000 EUR autorinių atlyginimų atžvilgiu ir iki 275 000 000 EUR apyvartos atžvilgiu;

(38) Direktyvos (ES) 2024/1760 4 straipsnio 1 dalis valstybėms narėms draudžia į savo nacionalinę teisę įtraukti tos direktyvos taikymo srities nuostatas, kuriomis būtų nustatomos tokios su išsamiu patikrinimu žmogaus teisių ir aplinkos apsaugos srityse susijusios pareigos, kuriomis būtų nukrypstama nuo tos direktyvos konkrečiose nuostatose nustatytų pareigų. Siekiant užtikrinti, kad valstybės narės nenumatytų daugiau, nei reikia pagal tą direktyvą, ir išvengti suskaidytos reglamentavimo aplinkos, lemiančios teisinį netikrumą ir bereikalingą našą, Direktyvos (ES) 2024/1760 visiško suderinimo nuostatos turėtų būti išplėstos įtraukiant papildomas nuostatas, kuriomis reglamentuojami pagrindiniai išsamaus patikrinimo proceso aspektai. Tai visų pirma apima pareigą nustatyti, pareigą skirstyti pagal svarbumą neigiamus poveikius, pareigą reaguoti į neigiamą poveikį, kuris buvo arba turėjo būti nustatytas, pareigą numatyti skundų ir pranešimo mechanizmą, pareigą stebėti išsamaus patikrinimo priemones ir pareigą teikti ataskaitas klausimais, kuriems taikoma ta direktyva. Kartu valstybėms narėms turėtų būti toliau leidžiama nustatyti griežtesnes nuostatas dėl kitų aspektų arba išsamaus patikrinimo nuostatas, kurios būtų konkretnės tikslo arba taikymo srities atžvilgiu. Tokios nuostatos apima nacionalinės teisės nuostatas, reglamentuojančias konkretų neigiamą poveikį arba konkrečius veiklos sektorius, kad būtų pasiekta kitokio lygio žmogaus, užimtumo ir socialinių teisių, aplinkos ar klimato apsauga. Siekiant padidinti teisinį tikrumą ir užtikrinti reikiamą reglamentavimo laisvę, visų pirma kiek tai susiję su kylančia konkrečia rizika, dėl kurios gali būti svarbios išsamaus patikrinimo pareigos, turėtų būti patikslinta, kad tokia nuostata apima išsamaus patikrinimo pareigas, susijusias su konkrečiais produktais, paslaugomis ar situacijomis. Ir atvirkščiai, į šią nuostatą nepatenka nacionalinės taisyklės, kuriomis siekiama ne vien konkretaus tikslo ar kurios taikomos ne vien konkrečiai sričiai, pavyzdžiui, reglamentuojamas išsamaus patikrinimo procesas apskritai arba reglamentuojamas išsamus patikrinimas visame sektoriuje;

(39) Direktyvos (ES) 2024/1760 5 straipsniu valstybėms narėms nustatoma pareiga užtikrinti, kad tam tikrą dydžio ribą viršijančios didžiosios įmonės atliktų išsamų patikrinimą žmogaus teisių ir aplinkos apsaugos srityse. Tos direktyvos 8 straipsniu reikalaujama, kad tos įmonės imtųsi tinkamų priemonių neigiamam poveikiui nustatyti ir įvertinti, atsižvelgdamos į atitinkamus rizikos veiksnius. Iš įmonių turėtų būti reikalaujama remiantis tik pagrįstai prieinama informacija atlikti aprėpties nustatymo tyrimą, kad nustatytų bendras savo veiklos sritis, savo patronuojamųjų įmonių veiklos sritis ir, kiek tai susiję su jų veiklos grandinėmis, savo verslo partnerių veiklos sritis, kuriose neigiamas poveikis yra labiausiai tikėtinas. Atliekant aprėpties nustatymo tyrimą iš įmonių nereikalaujama sistemingai nustatyti neigiamą poveikį subjekto lygmeniu, bet reikalaujama aprėpti bendras sritis. Atlikdamos aprėpties nustatymo tyrimą įmonės turėtų remtis tik joms pagrįstai prieinama informacija, kuri paprastai neapims informacijos, kurios reikėtų prašyti iš verslo partnerių. Vis dėlto įmonės gali lanksčiai spręsti, kokia informacija joms yra pagrįstai prieinama;

(40) įmonės turėtų turėti, remdamosi aprėpties nustatymo tyrimo rezultatais, atlikti išsamų vertinimą tose srityse, kuriose nustatyta, kad neigiamas poveikis yra labiausiai tikėtinas ir gali būti didžiausias. Iš įmonių neturėtų būti reikalaujama prašyti jokios informacijos iš verslo partnerių, jei nenustatyta jokios tikėtinos ir didelės rizikos. Atliekant išsamų vertinimą turėtų būti siekiama gauti tikslios ir patikimos informacijos, visų pirma apie nustatyto neigiamo poveikio pobūdį, mastą, priežastis, sunkumą ir tikimybę, kad įmonė galėtų atlikti, kai aktualu, nustatytų realių ir galimų neigiamų poveikių prioritizavimą pagal Direktyvą (ES) 2024/1760 ir patvirtinti atitinkamas šio neigiamo poveikio šalinimo priemones pagal tą direktyvą. Siekiant suteikti įmonėms papildomo lankstumo tais atvejais, kai įmonė nustato vienodai tikėtiną ar vienodai didelį neigiamą poveikį keliose srityse, ta įmonė turėtų galėti teikti pirmenybę su tiesioginiais verslo partneriais susijusio neigiamo poveikio vertinimui. Iš įmonių reikalaujama tik imtis tinkamų priemonių neigiamam poveikiui nustatyti. Taigi jos neprivalo nustatyti kiekvieno neigiamo poveikio savo veikloje, savo patronuojamųjų įmonių veikloje ir savo verslo partnerių veikloje. Kai kuriais atvejais tai gali reikšti, kad toks poveikis liks nenustatytas, todėl jam nebus užkirstas kelias, jis nebus sušvelnintas, nutrauktas ar kuo labiau sumažintas, nepaisant to, kad įmonė bus visiškai įvykdžiusi savo pareigas pagal Direktyvą (ES) 2024/1760. Tai reiškia, kad įmonės už tokį poveikį nebūtų baudžiamos pagal tą direktyvą;

- (41) siekiant apriboti grandininį poveikį kitoms įmonėms, įskaitant mažąsias ir vidutines įmones ir mažąsias vidutinės kapitalizacijos įmones, kai reikia atlikti išsamų verslo partnerių vertinimą, įmonės, kurioms taikoma Direktyva (ES) 2024/1760, turėtų prašyti verslo partnerių pateikti informaciją tik tais atvejais, kai ta informacija yra būtina. Svarbu, kad bet koks prašymas būtų tikslinis, pagrįstas ir proporcingas. Verslo partnerių, kuriuose dirba mažiau nei 5 000 darbuotojų, atveju įmonės turėtų prašyti informacijos tik tais atvejais, kai informacijos pagrindai negalima gauti kitomis priemonėmis, pavyzdžiui, pasinaudojant jų turima informacija ar kitais šaltiniais;
- (42) Direktyvos (ES) 2024/1760 8 straipsnio 3 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų, kad neigiamo poveikio nustatymo ir vertinimo tikslais įmonės turėtų teisę naudotis tinkamais ištekliais, įskaitant nepriklausomas ataskaitas ir informaciją, surinktą taikant toje direktyvoje numatytą pranešimo mechanizmą ir skundų nagrinėjimo procedūrą. Siekiant sumažinti įmonėms ir atitinkamiems verslo partneriams su reikalavimų laikymusi susijusią našta, turėtų būti nurodyta, kad tinkami ištekliai taip pat galėtų būti skaitmeniniai sprendimai ir pramonės ar daugiašalės suinteresuotųjų subjektų iniciatyvos. Todėl, siekiant išvengti besidubliuojančių prašymų, įmonės turėtų galėti gauti reikiamą informaciją naudodamosi pramonės ir daugiašalėmis suinteresuotųjų subjektų iniciatyvomis. Tačiau, įmonės taip pat gali toliau gauti informaciją individualiai;

- (43) atsižvelgiant į tai, kad neigiamas poveikis turėtų būti prioritetizuojamas pagal jo sunkumą ir tikimybę ir jis turėtų būti šalinamas palaiptai, jei neįmanoma vienu metu ir visapusiškai pašalinti viso įmonės nustatyto neigiamo poveikio, įmonė neturėtų būti baudžiama pagal Direktyvą (ES) 2024/1760;
- (44) įmonės galėtų atsidurti tokioje padėtyje, kai jų gamyba labai priklauso nuo žaliavų, gaunamų iš vieno ar kelių konkrečių tiekėjų. Visų pirma, kai tokio tiekėjo verslo veikla yra susijusi su dideliu neigiamu poveikiu, be kita ko, vaikų darbu arba didele žala aplinkai, ir įmonė jau nesėkmingai panaudojo visas išsamaus patikrinimo priemones, kad tokį poveikį pašalintų, įmonė kraštutiniu atveju turėtų sustabdyti verslo santykius, kartu toliau bendradarbiaudama su tiekėju siekiant rasti sprendimą, kai įmanoma, naudodama visą dėl sustabdymo padidėjusį sverto poveikį. Pašalinus neigiamą poveikį sustabdymas turėtų būti nutrauktas;

- (45) siekiant sumažinti įmonėms tenkančią našą ir užtikrinti proporcingesnę dialogą su suinteresuotaisiais subjektais, įmonės dialogą turėtų vykdyti tik su darbuotojais, jų atstovais, įskaitant profesines sąjungas, ir asmenimis bei bendruomenėmis, kurių teisėms ar interesams tiesiogiai daro arba galėtų daryti poveikį įmonės, jos patronuojamųjų įmonių ir verslo partnerių produktai, paslaugos ir veikla ir kurie yra susiję su konkrečiu vykdomo išsamaus patikrinimo proceso etapu. Tai apima asmenis ar bendruomenes, esančius verslo partnerių eksploatuojamų įrenginių kaimynystėje, kai tuos asmenis ar bendruomenes tiesiogiai veikia tarša, arba čiabuvius, kurių teisei į žemę ar išteklius tiesioginį poveikį daro tai, kaip verslo partneris įsigyja, plėtoja ar kitaip naudoja žemę, miškus ar vandenį. Be to, vykdyti dialogą su suinteresuotaisiais subjektais turėtų būti reikalaujama tik tam tikrų išsamaus patikrinimo proceso dalių atveju, t. y. nustatymo etape, rengiant (sustiprintus) veiksmų planus bei sustiprintus veiksmų planus ir planuojant atitaisymo priemones;
- (46) siekiant sumažinti įmonėms tenkančią administracinę našą, Komisija turėtų priimti bendrąsias išsamaus patikrinimo gaires ne vėliau kaip 2027 m. liepos 26 d. Tuo pat metu Direktyvos (ES) 2024/1760 taikymo visoms įmonėms terminas turėtų būti atidėtas iki 2029 m. liepos 26 d. Tas dvejų metų laikotarpis turėtų būti pakankamas, kad įmonės, įgyvendindamos išsamaus patikrinimo priemones, galėtų atsižvelgti į praktines gaires ir geriausios praktikos pavyzdžius, įtrauktus į Komisijos gaires;

- (47) Direktyvos (ES) 2024/1760 nuostatos dėl su klimato kaita susijusios pertvarkos plano laikomos neproporcingomis, visų pirma dėl įmonėms ir kompetentingoms institucijoms tenkančios administracinės naštos, ir gali sukelti teisinį netikrumą. Tas nuostatas būtina panaikinti, kad būtų supaprastintos pareigos ir remiamas tikslingesnis ir veiksmingesnis tos direktyvos įgyvendinimas;

(48) Direktyvos (ES) 2024/1760 27 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas. Tos direktyvos 27 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad, spręsdamos, ar reikia skirti sankcijas, ir nustatydamos jų pobūdį ir tinkamą dydį, valstybės narės deramai atsižvelgtų į įvairius veiksnius, lemiančius pažeidimo sunkumą ir lengvinančius ar sunkinančius faktorius. Tos direktyvos 27 straipsnio 4 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės, skirdamos pinigines baudas, pagrįstų jas atitinkamos įmonės pasauline grynąja apyvarta. Tačiau tas reikalavimas atrodo nereikalingas ir galėtų būti klaidingai aiškinamas kaip reikalaujantis pinigines baudas grįsti tik arba pirmiausia pasauline grynąja apyvarta. Vietoj to, laikantis reikalavimo, kad baudos būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos, priežiūros institucijos privalo tinkamai atsižvelgti į pasaulinę grynąją apyvartą arba, tuo atveju, jei įmonės priklauso grupei, pagrindinės patronuojančiosios įmonės grynąją konsoliduotą pasaulinę apyvartą kartu su įvairiais tos direktyvos 27 straipsnio 2 dalyje nustatytais veiksniais. Todėl reikalavimas pagrįsti pinigine baudą pasauline grynąja apyvarta turėtų būti išbrauktas. Kita vertus, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas visoje Sąjungoje ir laikantis suderinimo tikslo, valstybės narės turėtų turėti nustatyti bendrą piniginių baudų viršutinę ribą – 3 % pasaulinės grynosios apyvartos. Reikėtų patikslinti tos viršutinės ribos taikymą įmonėms, kurios priklauso grupėms. Be to, siekdama padidinti vykdymo užtikrinimo praktikos nuoseklumą visoje Sąjungoje, Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, turėtų parengti gaires, kurios padėtų priežiūros institucijoms nustatyti baudų dydį;

(49) siekiant geriau įgyvendinti subsidiarumo principą, konkreti Sąjungos masto atsakomybės tvarka, šiuo metu numatyta Direktyvoje (ES) 2024/1760, turėtų būti panaikinta. Be to, tiek pagal tarptautinę, tiek pagal Sąjungos teisę turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų, kad nukentėjusieji dėl neigiamo poveikio turėtų veiksmingą teisę kreiptis į teismą, ir garantuotų jų teisę į veiksmingą teisinę gynybą, įtvirtintą Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 2 straipsnio 3 dalyje, Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 8 straipsnyje, Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvencija) 9 straipsnio 3 dalyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad, kai įmonė laikoma atsakinga už Direktyvoje (ES) 2024/1760 nustatytą išsamaus patikrinimo reikalavimų nesilaikymą ir kai dėl tokio nesilaikymo buvo padaryta žala, nukentėjusieji galėtų gauti visą kompensaciją. Ta kompensacija turėtų būti skiriama laikantis veiksmingumo ir lygiavertiškumo principų. Atsižvelgiant į skirtingas nacionalinio lygmens taisykles ir tradicijas, susijusias su galimybe pareikšti atstovaujamuosius ieškinius, su tuo susijusį konkretų Direktyvoje (ES) 2024/1760 nustatytą reikalavimą reikėtų išbraukti.

Toks išbraukimas nedaro poveikio jokiai taikytinos nacionalinės teisės nuostatai, pagal kurią profesinei sąjungai, nevyriausybinei žmogaus teisių ar aplinkos apsaugos organizacijai, kitai nevyriausybinei organizacijai ar nacionalinei žmogaus teisių institucijai leidžiama pareikšti ieškinius, kuriais siekiama užtikrinti galimai nukentėjusiosios šalies teisių įgyvendinimą, arba prisijungti prie tokių ieškinių, kuriuos tiesiogiai pareiškė tokia šalis. Be to, dėl tos pačios priežasties reikėtų išbraukti reikalavimą valstybėms narėms užtikrinti, kad atsakomybės taisyklės būtų taikomos viršesne privaloma tvarka tais atvejais, kai atitinkamiems reikalavimams taikytina teisė nėra valstybės narės teisė. Tokiu išbraukimu neribojama valstybių narių galimybė numatyti, kad nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva (ES) 2024/1760, būtų laikomos viršesnėmis privalomomis taisyklėmis, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 864/2007¹⁴, tais atvejais, kai tokiems reikalavimams taikytina teisė nėra valstybės narės teisė;

¹⁴ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma II“) (OL L 199, 31.7.2007, p.40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj>)

- (50) Direktyvos (ES) 2024/1760 36 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad Komisija ne vėliau kaip 2026 m. liepos 26 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateiktą ataskaitą dėl būtinybės nustatyti papildomus tvarumo išsamaus patikrinimo reikalavimus, pritaikytus reguliuojamoms finansų įmonėms, kiek tai susiję su finansinių paslaugų teikimu ir investavimo veikla, ir galimų tokių išsamaus patikrinimo reikalavimų bei jų poveikio. Kadangi dėl tokios peržiūros termino nelieka pakankamai laiko atsižvelgti į patirtį, susijusią su nustatyta nauja bendra išsamaus patikrinimo sistema, Direktyvos (ES) 2024/1760 nuostatos dėl peržiūros ir atskaitomybės turėtų būti iš dalies pakeistos;
- (51) perkėlimo į nacionalinę teisę terminas turėtų būti atidėtas vieniems metams, o datos, nuo kurių valstybės narės turi taikyti Direktyvą (ES) 2024/1760, turėtų būti suvienodintos visoms į tos direktyvos taikymo sritį patenkančioms įmonėms, kad jos turėtų daugiau laiko pasirėngti tos direktyvos reikalavimams. Be to, turėtų būti iš dalies pakeistos kelios kitos toje direktyvoje nustatytos datos, kad būtų atsižvelgta į tą atidėjimą vieniems metams, taip pat į Direktyvoje (ES) 2025/794 nurodytą atidėjimą;
- (52) kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(53) todėl direktyvos 2006/43/EB, 2013/34/ES, (ES) 2022/2464 ir (ES) 2024/1760 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis
Direktyvos 2006/43/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2006/43/EB iš dalies keičiama taip:

1) 3 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybių narių kompetentingos institucijos kaip audito įmonės gali patvirtinti tik tuos subjektus, kurie tenkina šias sąlygas:

- a) fiziniai asmenys, kurie atlieka teisės aktų nustatytą auditą audito įmonės vardu, turi atitikti bent šios direktyvos 4 straipsnyje, 6 straipsnio 1 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje, 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 9 straipsnyje, 10 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, 11 straipsnyje ir 12 straipsnyje nustatytas teisės aktų nustatyto audito sąlygas ir atitinkamoje valstybėje narėje turi būti patvirtinti kaip teisės aktų nustatytą auditą atliekantys auditoriai;

- b) dauguma balsavimo teisių subjekte turi priklausyti audito įmonėms, kurios yra patvirtintos bet kurioje valstybėje narėje, arba fiziniams asmenims, kurie atitinka bent šios direktyvos 4 straipsnyje, 6 straipsnio 1 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje, 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 9 straipsnyje, 10 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, 11 straipsnyje ir 12 straipsnyje nustatytas teisės aktų nustatyto audito sąlygas. Valstybės narės gali nustatyti, kad tokie fiziniai asmenys taip pat turi būti patvirtinti kitoje valstybėje narėje. Kooperatyvų, taupomųjų bankų ar panašių subjektų, kaip nurodyta Direktyvos 86/635/EEB 45 straipsnyje, kooperatyvo, taupomojo banko ar panašaus subjekto, kaip nurodyta Direktyvos 86/635/EEB 45 straipsnyje, patronuojamosios įmonės ar teisių perėmėjos teisės aktų nustatytam auditui atlikti valstybės narės gali nustatyti kitas konkrečias nuostatas dėl balsavimo teisių;
- c) didžioji dalis (ne daugiau kaip 75 %) subjekto administracinio arba valdymo organo narių turi būti audito įmonės, kurios yra patvirtintos bet kurioje valstybėje narėje, arba fiziniai asmenys, kurie atitinka bent šios direktyvos 4 straipsnyje, 6 straipsnio 1 dalyje, 7 straipsnio 1 dalyje, 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 9 straipsnyje, 10 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, 11 straipsnyje ir 12 straipsnyje nustatytas teisės aktų nustatyto audito sąlygas. Valstybės narės gali nustatyti, kad tokie fiziniai asmenys taip pat turi būti patvirtinti kitoje valstybėje narėje. Jeigu toks organas sudarytas iš ne daugiau kaip dviejų narių, vienas tų narių turi atitikti bent šiame punkte numatytus reikalavimus;

d) įmonė turi atitikti 4 straipsnyje nustatytą reikalavimą.

Valstybės narės gali nustatyti papildomus reikalavimus tik dėl c punkto. Tokie reikalavimai yra proporcingi keliamiems tikslams ir neviršyti to, kas yra tikrai būtina.“;

2) 24b straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai tvarumo atskaitomybės užtikrinimą atlieka audito įmonė, ta audito įmonė paskirtų bent vieną pagrindinį tvarumo partnerį, kuris turi atitikti bent 4 straipsnyje ir 6–12 straipsniuose nustatytas sąlygas ir atitinkamoje valstybėje turi būti patvirtintas kaip teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius. Tas pagrindinis tvarumo partneris gali būti pagrindinis audito partneris arba vienas iš tų partnerių. Audito įmonė pagrindiniam (-iams) tvarumo partneriui (-iams) suteikia pakankamai išteklių ir darbuotojų, turinčių reikiamą kompetenciją ir gebėjimų, kad jis (jie) galėtų tinkamai atlikti savo pareigas.“;

3) 26a straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Ne vėliau kaip 2027 m. liepos 1 d. Komisija pagal 48a straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva, siekiant numatyti riboto užtikrinimo standartus, kuriais būtų nustatytos procedūros, kurias auditorius (-iai) ir audito įmonė (-ės) turi atlikti, kad galėtų parengti savo tvarumo atskaitomybės užtikrinimo išvadas, įskaitant užduoties planavimą, rizikos įvertinimą ir reagavimą į riziką, ir tai, kokios rūšies išvados turi būti įtrauktos į tvarumo atskaitomybės užtikrinimo išvadą arba, kai aktualu, į audito išvadą.

Priimdama pirmoje pastraipoje nurodytus riboto užtikrinimo standartus Komisija užtikrina, kad tie standartai:

- a) būtų parengti laikantis tinkamo proceso, viešosios priežiūros ir skaidrumo principų;
- b) prisidėtų prie aukšto teikiamos metinės arba konsoliduotos tvarumo atskaitomybės patikimumo ir kokybės lygio ir
- c) padėtų užtikrinti Sąjungos visuomenės gerovę.“;

4) 45 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 5 dalies antros pastraipos a punktas pakeičiamas taip:

- „a) dauguma trečiosios valstybės audito subjekto administracinio ar valdymo organo narių atitinka reikalavimus, lygiaverčius 4–10 straipsniuose, išskyrus 7 straipsnio 2 dalį, 8 straipsnio 3 dalį ir 10 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, nustatytiems reikalavimams;“;

b) įterpiama ši dalis:

„5b. Valstybės narės 1–5a dalių netaiko užtikrinimo išvadoms dėl metinės arba konsoliduotosios tvarumo atskaitomybės, paskelbtoms už finansinius metus, prasidedančius laikotarpiu nuo 2025 m. sausio 1 d. iki 2030 m. gruodžio 31 d., tais atvejais, kai atitinkamas trečiosios valstybės auditorius arba audito subjektas valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia:

- a) trečiosios valstybės auditoriaus arba audito subjekto vardą ir pavardę (pavadinimą), adresą ir informaciją apie jo teisinę struktūrą;
- b) pareiškimą, kad trečiosios valstybės auditorius, pasirašantis užtikrinimo išvadą, yra įgijęs žinių tvarumo atskaitomybės ir jos užtikrinimo srityje ir informaciją apie tokių žinių lygį;
- c) tais atvejais, kai trečiosios valstybės auditorius arba audito subjektas priklauso tinklui, – to tinklo aprašymą;
- d) užtikrinimo standartus ir su nepriklausomumu susijusius reikalavimus, kurie buvo taikomi atitinkamam tvarumo atskaitomybės užtikrinimui;
- e) trečiosios valstybės audito subjekto vidaus kokybės kontrolės sistemos, kuri apima tvarumo atskaitomybės užtikrinimą, aprašymą ir

- f) informaciją apie tai, ar buvo atlikta paskutinė trečiosios valstybės auditoriaus arba audito subjekto tvarumo užtikrinimo užduočių kokybės užtikrinimo peržiūra ir kada ji buvo atlikta, ir būtiną informaciją apie tos kokybės užtikrinimo peržiūros rezultatus.

Gavusios pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją, valstybės narės kompetentingos institucijos įregistruoja atitinkamą trečiosios valstybės auditorių arba audito subjektą tvarumo užtikrinimo tikslais ir aiškiai nurodo, kad registracija atlikta pagal pirmoje pastraipoje nustatytą pereinamojo laikotarpio registracijos tvarką. Jei atitinkamas trečiosios valstybės auditorius arba audito subjektas nepateikia kurios nors pirmoje pastraipoje nurodytos informacijos, valstybės narės kompetentingos institucijos to trečiosios valstybės auditoriaus arba audito subjekto neregistruoja.“;

- 5) 48a straipsnio 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„26a straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui.“

2 straipsnis
Direktyvos 2013/34/ES daliniai pakeitimai

Direktyva 2013/34/ES iš dalies keičiama taip:

- 1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
 - a) 3 dalies įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„Šios direktyvos 19a, 29a, 29d, 30 ir 33 straipsniuose, 34 straipsnio 1 dalies antros pastraipos aa punkte, 34 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 51 straipsnyje nustatytos derinimo priemonės taip pat taikomos valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams, susijusiems su toliau nurodytomis įmonėmis, neatsižvelgiant į jų teisinę formą, su sąlyga, kad tos įmonės yra įmonės, kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. 19a, 29a ir 29d straipsniuose nustatytos derinimo priemonės netaikomos Europos finansinio stabilumo fondui (EFSF), įsteigtam EFSF pagrindų susitarimu, ir finansiniams produktams, išvardytiems Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/2088* 2 straipsnio 12 punkto b ir f papunkčiuose.

* 2019 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/2088 dėl su tvarumu susijusios informacijos atskleidimo finansinių paslaugų sektoriuje (OL L 317, 2019 12 9, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).“;

2) 3 straipsnio 13 dalis pakeičiama taip:

„13. Siekiant prisitaikyti prie infliacijos padarinių, Komisija ne rečiau kaip kas penkerius metus peržiūri ir prireikus pagal 49 straipsnį priimdama deleguotuosius aktus, atsižvelgdama į infliaciją, skelbiamą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, iš dalies keičia ribas, nurodytas šiose nuostatose:

- a) šio straipsnio 1–7 dalyse;
- b) 19 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje, 19a straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, 29a straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje ir
- c) 40a straipsnio 1 dalies antroje, ketvirtoje ir penktoje pastraipose.“;

3) 19 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„Įmonės, kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų, teikia informaciją apie pagrindinius nematerialiuosius išteklius ir paaiškina, kaip įmonės verslo modelis iš esmės priklauso nuo tokių išteklių ir kaip tokie ištekliai yra įmonės vertės kūrimo šaltinis.“;

4) 19a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Įmonės, kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų, į vadovybės pranešimą įtraukia informaciją, reikalingą įmonės poveikiui tvarumo klausimams suprasti, ir informaciją, reikalingą poveikiui, kurį įmonės veiklos pokyčiams, veiklos rezultatams ir būklei turi tvarumo klausimai, suprasti.“;

b) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) po pirmos pastraipos įterpiamos šios pastraipos:

„Trečioje, ketvirtoje ir penktoje pastraipose vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) informaciją teikianti įmonė – įmonė, privalanti teikti informaciją pagal šio straipsnio 1 dalį;
- b) saugoma įmonė – įmonė:
 - i) kurios vidutinis darbuotojų skaičius per praėjusius finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną neviršija 1 000 darbuotojų ir
 - ii) kuri yra informaciją teikiančios įmonės vertės grandinėje;
- c) savanoriški standartai – savanoriškai taikomi standartai, kaip nurodyta 29ca straipsnyje.

Informaciją teikiančios įmonės gali remtis savo vertės grandinės įmonių savideklaracija, kad nustatytų, ar jos yra saugomos įmonės. Informaciją teikiančios įmonės neprivalo imtis veiksmų informacijai tokioje savideklaracijoje patikrinti. Tačiau jos nesiremia savideklaracija, jei joms žinoma arba galima pagrįstai tikėtis, kad joms yra žinoma, jog deklaracija yra akivaizdžiai neteisinga.

Saugomos įmonės, atsakydamos į prašymą, pateiktą tvarumo atskaitomybės tikslais, kaip reikalaujama šioje direktyvoje, turi teisę atsisakyti pateikti platesnės apimties informacijos, nei ta, kuri nurodyta savanoriškuose standartuose. Be to:

- a) nustatydamos sutartinius ir kitokius susitarimus, kuriais siekiama įvykdyti šioje direktyvoje nustatytus tvarumo atskaitomybės reikalavimus, informaciją teikiančios įmonės negali reikalauti, kad saugomos įmonės pateiktų platesnės apimties informacijos, nei ta, kuri nurodyta savanoriškuose standartuose;
- b) jokia a punktui prieštaraujanti sutartinė nuostata negali būti privaloma, tačiau tai nedaro poveikio likusių sutarties nuostatų privalomam pobūdžiui;
- c) tais atvejais, kai informaciją teikianti įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai prašo saugomų įmonių pateikti informaciją tvarumo atskaitomybės tikslais, kaip reikalaujama šioje direktyvoje, ir kai dalis tos informacijos arba ji visa yra platesnės apimties nei ta, kuri nurodyta savanoriškuose standartuose, ta informaciją teikianti įmonė užtikrina, kad saugomos įmonės būtų informuotos apie:
 - i) tai, kuri informacija yra platesnės apimties nei ta, kuri nurodyta savanoriškuose standartuose, ir

- ii) saugomos įmonės teisės aktų nustatyta teisę atsisakyti pateikti tą informaciją;
- d) laikoma, kad informaciją teikiančios įmonės, kurios teikia būtiną vertės grandinės informaciją iš saugomų įmonių neteikdamos platesnės apimties informacijos nei ta, kuri nurodyta savanoriškuose standartuose, įvykdė pirmoje pastraipoje nustatyta pareigą teikti vertės grandinės informaciją.

Jokia ketvirtos pastraipos nuostata:

- a) nedaro poveikio prašymams pateikti informaciją kitais nei tvarumo atskaitomybės tikslais, kaip reikalaujama šioje direktyvoje, įskaitant prašymus dėl reikalavimų Sąjungos įmonėms atlikti išsamaus patikrinimo procesą vykdymo tikslais, arba
- b) jokiai vertės grandinės įmonei nenustato ir nereiškia pareigos teikti informaciją apie tvarumą.

Pirmuosius trejus metus, kuriais taikomi tvarumo atskaitomybės reikalavimai pagal 1 dalį, ir tuo atveju, kai įmonė neturi visos reikiamos informacijos apie savo vertės grandinę, ji paaiškina, kokias pastangas ji įdėjo siekdama gauti reikiamą informaciją apie savo vertės grandinę, priežastis, kodėl nebuvo galima gauti visos reikiamos informacijos, ir planus, kaip ji ateityje ketina gauti visą reikiamą informaciją. Pasibaigus tam trejų metų pereinamajam laikotarpiui, įmonė turi laikytis vertės grandinės informacijos teikimo reikalavimų, naudodama atitinkamai informaciją, tiesiogiai gautą iš jos vertės grandinės įmonių, arba tai informacijai taikomus įverčius.“;

- ii) antra pastraipa išbraukiama;
- iii) ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„Įmonės, teikdamos 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją, gali neįtraukti šios informacijos:

- a) išimtiniais atvejais informacijos, kurios atskleidimas stipriai pakenktų įmonės komercinei padėčiai, jei tenkinamos šios sąlygos:
 - i) toks neįtraukimas netrukdo teisingai ir subalansuotai suprasti įmonės veiklos pokyčių, veiklos rezultatų ir būklės arba jos pagrindinės rizikos ar pagrindinio poveikio;

- ii) įmonė yra nustačiusi, kad neįmanoma atskleisti informacijos tokiu būdu, kuris leistų jai pasiekti atskleidimo reikalavimo tikslus, stipriai nepakenkiant įmonės komercinei padėčiai, pavyzdžiui, agreguotu lygmeniu;
 - iii) įmonė atskleidžia tai, kad ji pasinaudojo šioje pastraipoje nustatyta išimtimi, ir
 - iv) įmonė kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną iš naujo įvertina, ar informacija vis dar gali būti neįtraukta;
- b) informacijos, susijusios su intelektiniu kapitalu, intelektine nuosavybe, praktine patirtimi, technologine informacija arba inovacijų rezultatais, kuri būtų laikoma komercine paslaptimi, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/943* 2 straipsnio 1 punkte, jei tenkinamos šios sąlygos:
- i) įmonė atskleidžia tai, kad ji pasinaudojo šioje pastraipoje nustatyta išimtimi, ir
 - ii) įmonė kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną iš naujo įvertina, ar informacija vis dar gali būti neįtraukta;

- c) įslaptintos informacijos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2023/2418** 2 straipsnio 7 punkte, jei tenkinamos šios sąlygos:
- i) įmonė atskleidžia tai, kad ji pasinaudojo šioje pastraipoje nustatyta išimtimi, ir
 - ii) įmonė kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną iš naujo įvertina, ar informacija vis dar gali būti neįtraukta;
- d) kitos informacijos, kuri turi būti apsaugota nuo neleistinos prieigos ar atskleidimo dėl pareigų, nustatytų kituose Sąjungos teisės aktuose arba nacionalinėje teisėje, arba siekiant užtikrinti fizinio asmens privatumą ar saugumą arba juridinio asmens saugumą, jei tenkinamos šios sąlygos:
- i) įmonė atskleidžia tai, kad ji pasinaudojo šioje pastraipoje nustatyta išimtimi, ir
 - ii) įmonė kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną iš naujo įvertina, ar informacija vis dar gali būti neįtraukta;

-
- * 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/943 dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos (komercinių paslapčių) apsaugos nuo neteisėto jų gavimo, naudojimo ir atskleidimo (OL L 157, 2016 6 15, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).
- ** 2023 m. spalio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/2418, kuriuo nustatoma priemonė Europos gynybos pramonei stiprinti vykdant bendradarbiaujamuosius viešuosius pirkimus (EDIRPA) (OL L, 2023/2418, 2023 10 26, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).“;

c) 6 ir 7 dalys išbraukiamos;

d) 10 dalis pakeičiama taip:

„10. 9 dalyje nustatyta išimtis taip pat taikoma viešojo intereso įmonėms, kurioms taikomi šio straipsnio reikalavimai.“;

5) 29a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Grupės, kurios grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus, vertinant konsoliduotai, paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų, patronuojančiosios įmonės į konsoliduotąjį vadovybės pranešimą įtraukia informaciją, reikalingą grupės poveikiui tvarumo klausimams suprasti, ir informaciją, reikalingą poveikiui, kurį grupės veiklos pokyčiams, veiklos rezultatams ir būklei turi tvarumo klausimai, suprasti.“;

b) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) po pirmos pastraipos įterpiamos šios pastraipos:

„Trečioje, ketvirtoje ir penktoje pastraipose vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) informaciją teikianti įmonė – įmonė, privalanti teikti informaciją pagal šio straipsnio 1 dalį;
- b) saugoma įmonė – įmonė:
 - i) kurios vidutinis darbuotojų skaičius per praėjusius finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną viršija 1 000 darbuotojų ir
 - ii) kuri yra informaciją teikiančios įmonės vertės grandinėje;
- c) savanoriški standartai – savanoriškai taikomi standartai, kaip nurodyta 29ca straipsnyje.

Informaciją teikiančios įmonės gali remtis savo vertės grandinės įmonių savideklaracija, kad nustatytų, ar jos yra saugomos įmonės. Informaciją teikiančios įmonės neprivalo imtis veiksmų informacijai tokioje savideklaracijoje patikrinti. Tačiau jos nesiremia savideklaracija, jei joms žinoma arba galima pagrįstai tikėtis, kad joms yra žinoma, jog deklaracija yra akivaizdžiai neteisinga.

Saugomos įmonės, atsakydamos į prašymą, pateiktą tvarumo atskaitomybės tikslais, kaip reikalaujama šioje direktyvoje, turi teisę atsisakyti pateikti platesnės apimties informaciją, nei ta, kuri nurodyta savanoriškuose standartuose. Be to:

- a) nustatydamos sutartinius ir kitokius susitarimus, kuriais siekiama įvykdyti šioje direktyvoje nustatytus tvarumo atskaitomybės reikalavimus, informaciją teikiančios įmonės negali reikalauti, kad saugomos įmonės pateiktų platesnės apimties informacijos, nei ta, kuri nurodyta savanoriškuose standartuose;
- b) jokia a punktui prieštaraujanti sutartinė nuostata negali būti privaloma, tačiau tai nedaro poveikio likusių sutarties nuostatų privalomam pobūdžiui;
- c) tais atvejais, kai informaciją teikianti įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai prašo saugomų įmonių pateikti informaciją tvarumo atskaitomybės tikslais, kaip reikalaujama šioje direktyvoje, ir kai dalis tos informacijos arba ji visa yra platesnės apimties nei ta, kuri nurodyta savanoriškuose standartuose, ta informaciją teikianti įmonė užtikrina, kad saugomos įmonės būtų informuotos apie:
 - i) tai, kuri informacija yra platesnės apimties nei tai, kuri nurodyta savanoriškuose standartuose, ir

- ii) saugomos įmonės teisės aktų nustatyta teisę atsisakyti pateikti tą informaciją;
- d) Laikoma, kad informaciją teikiančios įmonės, kurios teikia būtiną vertės grandinės informaciją iš saugomų įmonių neteikdamos platesnės apimties informacijos nei ta, kuri nurodyta savanoriškuose standartuose, įvykdė pirmoje pastraipoje nustatyta pareigą teikti vertės grandinės informaciją.

Jokia ketvirtos pastraipos nuostata:

- a) nedaro poveikio prašymams pateikti informaciją kitais nei tvarumo atskaitomybės tikslais, kaip reikalaujama šioje direktyvoje, įskaitant prašymus dėl reikalavimų Sąjungos įmonėms atlikti išsamaus patikrinimo procesą vykdymo tikslais, arba
- b) jokiai vertės grandinės įmonei nenustato ir nereiškia pareigos teikti informaciją apie tvarumą.

Pirmuosius trejus metus, kuriais taikomi tvarumo atskaitomybės reikalavimai pagal 1 dalį, ir tuo atveju, kai patronuojančioji įmonė neturi visos reikiamos informacijos apie savo vertės grandinę, ji paaiškina, kokias pastangas ji įdėjo siekdama gauti reikiamą informaciją apie savo vertės grandinę, priežastis, kodėl nebuvo galima gauti visos reikiamos informacijos, ir planus, kaip ji ateityje ketina gauti visą reikiamą informaciją. Pasibaigus tam trejų metų pereinamajam laikotarpiui, patronuojančioji įmonė turi laikytis vertės grandinės informacijos teikimo reikalavimų, naudodama atitinkamai informaciją, tiesiogiai gautą iš jos vertės grandinės įmonių, arba tai informacijai taikomus įverčius.“;

- ii) antra pastraipa išbraukiama;
- iii) ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„Patronuojančiosios įmonės, teikdamos 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją, gali neįtraukti šios informacijos:

- a) išimtiniais atvejais informacijos, kurios atskleidimas stipriai pakenktų grupės komercinei padėčiai, jei tenkinamos šios sąlygos:
 - i) toks neįtraukimas netrukdo teisingai ir subalansuotai suprasti grupės veiklos pokyčių, veiklos rezultatų ir būklės arba jos pagrindinės rizikos ar pagrindinio poveikio;

- ii) patronuojančioji įmonė yra nustatčiusi, kad neįmanoma atskleisti informacijos tokiu būdu, kuris leistų jai pasiekti atskleidimo reikalavimo tikslus, stipriai nepakenkiant grupės komercinei padėčiai, pavyzdžiui, agreguotu lygmeniu;
 - iii) patronuojančioji įmonė atskleidžia tai, kad ji pasinaudojo šioje pastraipoje nustatyta išimtimi, ir
 - iv) patronuojančioji įmonė kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną iš naujo įvertina, ar informacija vis dar gali būti neįtraukta;
- b) informacijos, susijusios su intelektiniu kapitalu, intelektine nuosavybe, praktine patirtimi, technologine informacija arba inovacijų rezultatais, kuri būtų laikoma komercine paslaptimi, kuri apibrėžta Direktyvos (ES) 2016/943 2 straipsnio 1 punkte, jei tenkinamos šios sąlygos:
- i) patronuojančioji įmonė atskleidžia tai, kad ji pasinaudojo šioje pastraipoje nustatyta išimtimi, ir
 - ii) patronuojančioji įmonė kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną iš naujo įvertina, ar informacija vis dar gali būti neįtraukta;

- c) įslaptintos informacijos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2023/2418 2 straipsnio 7 punkte, jei tenkinamos šios sąlygos:
 - i) patronuojančioji įmonė atskleidžia tai, kad ji pasinaudojo šioje pastraipoje nustatyta išimtimi, ir
 - ii) patronuojančioji įmonė kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną iš naujo įvertina, ar informacija vis dar gali būti neįtraukta;
- d) kitos informacijos, kuri turi būti apsaugota nuo neleistinos prieigos ar atskleidimo dėl pareigų, nustatytų kituose Sąjungos teisės aktuose arba nacionalinėje teisėje, arba siekiant užtikrinti fizinio asmens privatumą ar saugumą arba juridinio asmens saugumą, jei tenkinamos šios sąlygos:
 - i) patronuojančioji įmonė atskleidžia tai, kad ji pasinaudojo šioje pastraipoje nustatyta išimtimi, ir
 - ii) patronuojančioji įmonė kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną iš naujo įvertina, ar informacija vis dar gali būti neįtraukta;“;

c) Įterpiama ši dalis:

„4a. „Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, tuo atveju, jei dėl įmonių įsigijimo arba susijungimo per finansinius metus pasikeitė grupės sudėtis, patronuojančioji įmonė gali nuspręsti į tų finansinių metų konsoliduotąjį vadovybės pranešimą neįtraukti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos apie įmones, kurios įsigyjamos arba sujungiamos.

Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, patronuojančioji įmonė gali nuspręsti į konsoliduotąjį vadovybės pranešimą neįtraukti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos apie bet kurią patronuojamąją įmonę, kuri per finansinius metus pasitraukė iš grupės.

Patronuojančioji įmonė, naudodamasi pirmoje arba antroje pastraipoje nurodytomis galimybėmis, nurodo visus reikšmingus įvykius, kurie ją paveikė per finansinius metus ir kurie daro įtaką grupės poveikiui, ar rizikoms ar galimybėms, susijusiems su tvarumo klausimais.“;

d) Įterpiama ši dalis:

„7a. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės užtikrina, kad patronuojančiosios įmonės, kurios yra finansų kontroliuojančiosios įmonės, turinčios patronuojamųjų įmonių, kurių verslo modeliai ir veikla yra nepriklausomi vienas nuo kito, galėtų nuspręsti į savo konsoliduotąjį vadovybės pranešimą neįtraukti 1 dalyje nurodytos informacijos.“;

e) 9 dalis pakeičiama taip:

„9. 8 dalyje nustatyta išimtis taip pat taikoma viešojo intereso įmonėms, kurioms taikomi šio straipsnio reikalavimai.“;

6) 29b straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalies trečia, ketvirta ir šešta pastraipos išbraukiamos;
- b) 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Tvarumo atskaitomybės standartais užtikrinama pateikiamos informacijos kokybė reikalaujant, kad ji būtų suprantama, aktuali, patikrinama, palyginama ir pateikta tinkamai. Tvarumo atskaitomybės standartais turi būti vengiama įmonėms užkrauti neproporcingai didelę administracinę arba finansinę naštą, be kita ko, kiek įmanoma labiau atsižvelgiant į pasaulinių tvarumo atskaitomybės standartų nustatymo iniciatyvų darbą, kaip reikalaujama pagal 5 dalies a punktą, ir užtikrinant kuo didesnę nuoseklumą su kituose Sąjungos teisės aktuose nustatytais reikalavimais. Tvarumo atskaitomybės standartuose, kiek įmanoma, pirmenybė teikiama kiekybinės informacijos atskleidimui, atsižvelgiant į įmonėms tenkančią naštą ir vartotojų poreikius.“;

c) 4 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Tvarumo atskaitomybės teikimo standartuose atsižvelgiama į sunkumus, su kuriais įmonės gali susidurti rinkdamos informaciją iš visos savo vertės grandinės dalyvių, ypač iš tų, kuriems pagal 19a arba 29a straipsnį nėra taikomos informacijos apie tvarumą teikimo pareigos, ir tiekėjų iš besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių. Tvarumo atskaitomybės teikimo standartuose nurodoma su vertės grandinėmis susijusi atskleistina informacija, kuri turi būti proporcinga ir atitikti vertės grandinėse dalyvaujančių įmonių pajėgumus ir ypatumus bei jų veiklos mastą ir sudėtingumą, taip pat, ypač tų įmonių, kurioms pagal 19a arba 29a straipsnį nėra taikomi tvarumo atskaitomybės teikimo reikalavimai. Tvarumo atskaitomybės standartuose nenurodoma atskleistina informacija, dėl kurios įmonės iš savo vertės grandinės įmonių, kurių vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną neviršija 1 000 darbuotojų, turėtų gauti platesnės apimties informaciją nei ta, kurią reikia atskleisti pagal 29ca straipsnyje nurodytus savanoriškai taikytinus tvarumo atskaitomybės standartus.“;

7) 29c straipsnis išbraukiamas;

8) įterpiamas šis straipsnis:

„29ca straipsnis

Savanoriškai taikomi tvarumo atskaitomybės standartai

1. Siekiant įmonėms, kurių vidutinis darbuotojų skaičius per praėjusius finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną neviršija 1 000 darbuotojų, sudaryti sąlygas palankesniai savanoriškai taikytinos tvarumo atskaitomybės teikimui ir apriboti informaciją, kurios šios direktyvos tikslais gali būti reikalaujama iš tokių vertės grandinės įmonių, Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 49 straipsnį priimti deleguotuosius aktus nustatant savanoriškai taikytinus tvarumo atskaitomybės standartus ne vėliau kaip ... [4 mėnesiai nuo šios dalinio keitimo direktyvos įsigaliojimo].
2. Nedarant poveikio šio straipsnio 3 daliai, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti savanoriškai taikomi tvarumo atskaitomybės standartai grindžiami Komisijos rekomendacijos (ES) 2025/1710* pirmine redakcija. Be to, jie turi būti proporcingi ir aktualūs įmonių, kurioms jie skirti, pajėgumams ir ypatumams, taip pat jų veiklos mastui ir sudėtingumui. Savanoriškai taikomuose tvarumo atskaitomybės standartuose taip pat, kiek tai įmanoma, nurodoma tokios informacijos apie tvarumą pateikimo struktūra.

3. Komisija ne rečiau kaip kas ketverius metus nuo 1 dalyje nurodyto savanoriškai taikomuose tvarumo atskaitomybės standartų taikymo pradžios dienos juos peržiūri ir prireikus iš dalies pakeičia, kad būtų atsižvelgta į tvarumo atskaitomybei reikšmingus pokyčius.
4. Peržiūrėdama savanoriškai taikomus tvarumo atskaitomybės standartus pagal 3 dalį, Komisija atsižvelgia į EFRAG technines rekomendacijas.

* 2025 m. liepos 30 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2025/1710 dėl mažųjų ir vidutinių įmonių savanoriško tvarumo atskaitomybės standarto (OL L, 2025/1710, 2025 8 5, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).“;

9) 29d straipsnis pakeičiamas taip:

„29d straipsnis

Vienas elektroninio ataskaitų teikimo formatas

1. Įmonės, kurioms taikomi šios direktyvos 19a straipsnio reikalavimai, savo vadovybės pranešimą rengia elektroniniu ataskaitų teikimo formatu, nurodytu Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2019/815* 3 straipsnyje, ir savo tvarumo atskaitomybę, įskaitant Reglamento (ES) 2020/852 8 straipsnyje numatytą atskleistiną informaciją, ženklina pagal tame deleguotajame reglamente nurodytiną elektroninį informacijos teikimo formatą. Kol pagal tą deleguotąjį reglamentą nebus priimtos tokios ženklavimo taisyklės, negali būti reikalaujama, kad įmonės ženklintų savo tvarumo atskaitomybę.

2. Patronuojančiosios įmonės, kurioms taikomi 29a straipsnio reikalavimai, savo konsoliduotąjį vadovybės pranešimą rengia elektroniniu ataskaitų teikimo formatu, nurodytu Deleguotojo reglamento (ES) 2019/815 3 straipsnyje, ir savo tvarumo atskaitomybę, įskaitant Reglamento (ES) 2020/852 8 straipsnyje numatytą atskleistiną informaciją, ženklina pagal tame deleguotajame reglamente nurodytiną elektroninį informacijos teikimo formatą. Kol pagal tą deleguotąjį reglamentą nebus priimtos tokios ženklavimo taisyklės, negali būti reikalaujama, kad patronuojančiosios įmonės ženklintų savo tvarumo atskaitomybę.

* 2018 m. gruodžio 17 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/815, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB papildoma techniniais reguliavimo standartais, kuriais nustatomas vienas elektroninio ataskaitų teikimo formatas (OL L 143, 2019 5 29, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).“;

10) Įterpiamas šis skyrius:

„6c skyrius

Skaitmeninės pagalbos priemonės

29e straipsnis

Skaitmeninis tvarumo atskaitomybės portalas

Komisija sukuria specialų portalą, per kurį įmonės gali gauti informaciją, gaires ir paramą, įskaitant atitinkamus šablonus, susijusius su šioje direktyvoje nurodyta privaloma ir savanoriška tvarumo atskaitomybės sistema. Siekiant atsižvelgti į nacionalines aplinkybes, portalas turi būti sujungtas su valstybių narių teikiamomis internetinėmis pagalbos priemonėmis, jei tokių yra.

29f straipsnis

Tvarumo atskaitomybės technologinių sprendimų ataskaita

Komisija ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai nuo šios dalinio keitimo direktyvos įsigaliojimo] pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai tvarumo atskaitomybės technologinių sprendimų ataskaitą, apimančią iniciatyvas, kurios sudaro sąlygas įmonėms saugiai, sklandžiai ir automatizuotai rinkti bei tvarkyti duomenis ir jais keistis.“;

11) 33 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariai, veikdami pagal kompetenciją, kuri jiems suteikta nacionalinės teisės aktais, turėtų kolektyvinę pareigą užtikrinti, kad toliau nurodyti dokumentai būtų rengiami ir skelbiami laikantis šios direktyvos reikalavimų ir, kai taikytina, tarptautinių apskaitos standartų, priimtų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, Deleguotojo reglamento (ES) 2019/815, tvarumo atskaitomybės standartų, nurodytų šios direktyvos 29b straipsnyje, ir šios direktyvos 29d straipsnio reikalavimų:

- a) metinės finansinės ataskaitos, vadovybės pranešimas ir įmonės valdymo pareiškimas, jei jis teikiamas atskirai, ir

- b) konsoliduotosios finansinės ataskaitos, konsoliduotasis vadovybės pranešimas ir konsoliduotasis įmonės valdymo pareiškimas, jei jis teikiamas atskirai.

Nukrypstant nuo šios dalies pirmos pastraipos, valstybės narės gali nustatyti, kad įmonės administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariai, veikdami pagal kompetenciją, kuri jiems suteikta nacionaliniais teisės aktais, neturėtų kolektyvinės pareigos užtikrinti, kad vadovybės pranešimas arba atitinkamai konsoliduotasis vadovybės pranešimas būtų parengti pagal 29d straipsnį.“;

12) 34 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalies antros pastraipos aa punktas pakeičiamas taip:

„aa) kai taikytina, pareiškia nuomonę, parengtą atlikus riboto užtikrinimo užduotį, dėl tvarumo atskaitomybės atitikties šios direktyvos reikalavimams, įskaitant tvarumo atskaitomybės atitiktį pagal 29b straipsnį priimtiems tvarumo atskaitomybės standartams, dėl įmonės taikomo proceso siekiant nustatyti informaciją, teikiamą pagal tuos tvarumo atskaitomybės standartus, dėl reikalavimo ženklinti tvarumo atskaitomybę pagal 29d straipsnį laikymosi ir dėl Reglamento (ES) 2020/852 8 straipsnyje nustatytų informacijos teikimo reikalavimų laikymosi;“;

b) įterpiama ši dalis:

„2a. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalies antros pastraipos aa punkte nurodyta nuomonė būtų parengta visapusiškai paisant vertės grandinės įmonių, kurių vidutinis darbuotojų skaičius per praėjusius finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną neviršija 1 000 darbuotojų, teisės atsisakyti informaciją teikiančiai įmonei teikti platesnės apimties informaciją nei ta, kuri nurodyta 29ca straipsnyje nurodytuose savanoriškai taikomuose standartuose .“;

13) 40a straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Pirma pastraipa taikoma tik patronuojamosioms įmonėms, kurių grynoji apyvarta per praėjusius finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną viršijo 200 000 000 EUR.“;

b) ketvirta ir penkta pastraipos pakeičiamos taip:

„Trečioje pastraipoje nurodyta taisyklė taikoma tik filialui, jei trečiosios valstybės įmonė neturi patronuojamosios įmonės, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, ir jei filialo grynoji apyvarta praėjusiais finansiniais metais viršijo 200 000 000 EUR.“

Pirma ir trečia pastraipos taikomos tose pastraipose nurodytoms patronuojamosioms įmonėms arba filialams tik tais atvejais, kai grupės lygmeniu arba, jei netaikoma, atskiros įmonės lygmeniu trečiosios valstybės įmonės grynoji apyvarta Sąjungoje kiekvienais iš pastarųjų dvejų finansinių metų iš eilės viršija 450 000 000 EUR.“;

c) straipsnio dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos ir trečios pastraipų, jei trečiosios valstybės įmonė yra finansų kontroliuojančioji įmonė, turinti patronuojamųjų įmonių, kurių verslo modeliai ir veikla yra nepriklausomi vienas nuo kito, valstybės narės užtikrina, kad patronuojamosios įmonės ir filialai galėtų nuspręsti neskelbti pirmoje ir trečioje pastraipose nurodytos tvarumo ataskaitos ir užtikrinti jos prieinamumo.“;

14) 49 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 straipsnio 2 dalyje, 3 straipsnio 13 dalies a punkte, 29b ir 40b straipsniuose ir 46 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami 5 metų laikotarpiui nuo 2023 m. sausio 5 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki 5 metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.“;

b) įterpiama ši dalis:

„2a. 3 straipsnio 13 dalies b ir c punktuose ir 29ca straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo ... [dalinio keitimo direktyvos įsigaliojimo data].“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 1 straipsnio 2 dalyje, 3 straipsnio 13 dalyje, 29b, 29ca bei 40b straipsniuose ir 46 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Jis įsigalioja kitą dieną po to sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.“;

d) 3b dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirmos pastraipos įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„Priimdama deleguotuosius aktus pagal 29b straipsnį, Komisija atsižvelgia į EFRAG technines rekomendacijas, jei:“;

ii) ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„Prieš priimdama šios direktyvos 29b straipsnyje nurodytus deleguotųjų aktų projektus Komisija dėl jų bendrai konsultuojasi su Reglamento (ES) 2020/852 24 straipsnyje nurodyta valstybių narių ekspertų grupe tvarių finansų klausimais ir Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 6 straipsnyje nurodytu Apskaitos reguliavimo komitetu.“;

iii) šešta pastraipa pakeičiama taip:

„Prieš priimdama šios direktyvos 29b straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus, Komisija dėl EFRAG parengtų techninių rekomendacijų taip pat konsultuojasi su Europos aplinkos agentūra, Europos pagrindinių teisių agentūra, Europos Centrinio Banku, Europos audito priežiūros įstaigų komitetu ir Tvaraus finansavimo platforma, sukurta pagal Reglamento (ES) 2020/852 20 straipsnį.“;

e) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Pagal 1 straipsnio 2 dalį, 3 straipsnio 13 dalį, 29b, 29ca ar 40b straipsnį arba 46 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“ .

3 straipsnis
Direktyvos (ES) 2022/2464 daliniai pakeitimai

Direktyva (ES) 2022/2464 iš dalies keičiama taip:

1) 5 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

i) a punkto įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„finansiniais metais, prasidedančiais laikotarpiu nuo 2024 m. sausio 1 d. iki 2026 m. gruodžio 31 d.“;

ii) b punktas iš dalies keičiamas taip:

1) i papunktis pakeičiamas taip:

„i) įmonėms, kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų;“;

- 2) ii papunktis pakeičiamas taip:
 - „ii) grupės patronuojančiosioms įmonėms, kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus, vertinant konsoliduotai, paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų;“;
 - iii) c punktas išbraukiamas;
- b) trečia pastraipa iš dalies keičiama taip:
 - i) a punkto įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„finansiniais metais, prasidedančiais laikotarpiu nuo 2024 m. sausio 1 d. iki 2026 m. gruodžio 31 d.:“;
 - ii) b punktas iš dalies keičiamas taip:
 - 1) i papunktis pakeičiamas taip:
 - „i) emitentams, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/109/EB 2 straipsnio 1 dalies d punkte, kurie yra įmonės ir kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų;“;

2) ii papunktis pakeičiamas taip:

„ii) emitentams, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/109/EB 2 straipsnio 1 dalies d punkte, kurie yra grupės, kurios grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus, vertinant konsoliduotai, paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną viršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų, patronuojančiosios įmonės;“;

iii) c punktas išbraukiamas;

c) papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmos pastraipos a punkto ir trečios pastraipos a punkto, finansiniais metais, kurie prasideda laikotarpiu nuo 2025 m. sausio 1 d. iki 2026 m. gruodžio 31 d., valstybės narės gali įmonėms arba emitentams, kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus, vertinant konsoliduotai, paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną neviršija atitinkamai 450 000 000 EUR arba 1 000 darbuotojų, kai taikytina, leisti netaikyti priemonių, būtinų tam, kad būtų laikomasi 1 straipsnio, išskyrus 14 punktą, ir 2 straipsnio.“

2) 6 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) b ir c punktai pakeičiami taip:

„b) įmonių, savanoriškai taikančių Direktyvos 2013/34/ES 29ca straipsnyje nurodytus tvarumo atskaitomybės standartus, skaičiaus įvertinimą;

c) vertinimą, ar reikėtų išplėsti šia iš dalies keičiančia direktyva pakeistų nuostatų taikymo sritį, visų pirma kiek tai susiję su didelėmis įmonėmis, kurių grynoji apyvarta ir vidutinis darbuotojų skaičius per finansinius metus paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną neviršija atitinkamai 450 000 000 EUR ir 1 000 darbuotojų, taip pat trečiųjų valstybių įmonėmis, kurios tiesiogiai veikia Sąjungos vidaus rinkoje be patronuojamosios įmonės ar filialo Sąjungos teritorijoje, ir kaip tai padaryti;“

b) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Ataskaita dėl pirmos pastraipos a, b, d ir e punktų skelbiama ne vėliau kaip 2029 m. balandžio 30 d. ir po to kas trejus metus ir, jei tikslinga, prie jos pridedami pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų. Ataskaita dėl pirmos pastraipos c punkto skelbiama ne vėliau kaip 2031 m. balandžio 30 d. ir po to kas trejus metus ir, jei tikslinga, prie jos pridedami pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.“

4 straipsnis

Direktyvos (ES) 2024/1760 daliniai pakeitimai

Direktyva (ES) 2024/1760 iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės dėl:

- a) įmonių pareigų dėl realaus ir galimo neigiamo poveikio žmogaus teisėms ir realaus ir galimo neigiamo poveikio aplinkai, susijusio su jų pačių ir jų patronuojamųjų įmonių veikla, taip pat su veikla, jų verslo partnerių vykdoma tų įmonių veiklos grandinėse; ir
- b) atsakomybės už a punkte nurodytų pareigų pažeidimus.“

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Ši direktyva negali būti pagrindu sumažinti žmogaus teisių, užimtumo ir socialinių teisių apsaugos arba aplinkos apsaugos ar klimato apsaugos lygį, kuris yra nustatytas nacionalinėje valstybių narių teisėje arba kolektyviniuose susitarimuose, taikomuose šios direktyvos priėmimo momentu. Tačiau šios dalies pirmas sakinyss neužkerta kelio valstybėms narėms koreguoti bet kokius nacionalinius įmonių tvarumo išsamaus patikrinimo teisės aktus, taikomus šios direktyvos priėmimo momentu, visų pirma jų taikymo sritį, siekiant juos suderinti su šia direktyva.“;

c) papildomas šia pastraipa:

„4. Ši direktyva nedaro poveikio Sąjungos ar nacionalinei teisei, susijusiai su kitais klausimais nei nurodytieji 1 dalyje. Visų pirma, 1 dalies a punkte nurodytos taisyklės nedaro poveikio Sąjungos ar nacionalinei teisei, susijusiai su žmogaus, užimtumo ar socialinėmis teisėmis arba aplinkos apsauga ir klimato kaita, išskyrus bendrąsias išsamaus patikrinimo pareigas.“;

2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) a punktas pakeičiamas taip:

„a) paskutiniaisiais finansiniais metais, už kuriuos buvo ar turėjo būti patvirtintos metinės finansinės ataskaitos, vidutinis įmonės darbuotojų skaičius viršijo 5 000 darbuotojų ir jos pasaulinė grynoji apyvarta viršijo 1,500 000 000 EUR;“;

ii) c punktas pakeičiamas taip:

„c) įmonė yra su nepriklausomomis trečiųjų šalių įmonėmis sudariusi franšizės ar licencines sutartis Sąjungoje mainais už autorinius atlyginimus arba yra grupės, sudariusios tokias sutartis, pagrindinė patronuojančioji įmonė, kai tomis sutartimis užtikrinama bendra tapatybė, bendra verslo koncepcija ir vienodų verslo metodų taikymas ir kai tie autoriniai atlyginimai paskutiniaisiais finansiniais metais, už kuriuos buvo ar turėjo būti patvirtintos metinės finansinės ataskaitos, viršijo 75 000 000 EUR ir su sąlyga, kad paskutiniaisiais finansiniais metais, už kuriuos buvo ar turėjo būti patvirtintos metinės finansinės ataskaitos, įmonės pasaulinė grynoji apyvarta viršijo 275 000 000 EUR arba įmonė yra tokią apyvartą viršijusios grupės pagrindinė patronuojančioji įmonė.“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) a punktas pakeičiamas taip:

„a) finansiniais metais, ėjusiais prieš paskutiniuosius finansinius metus, įmonės grynoji apyvarta Sąjungoje viršijo 1,500 000 000 EUR;“;

ii) c punktas pakeičiamas taip:

„c) įmonė yra su nepriklausomomis trečiųjų šalių įmonėmis sudariusi franšizės ar licencines sutartis Sąjungoje mainais už autorinius atlyginimus arba yra grupės, sudariusios tokias sutartis, pagrindinė patronuojančioji įmonė, kai tomis sutartimis užtikrinama bendra tapatybė, bendra verslo koncepcija ir vienodų verslo metodų taikymas ir kai tie autoriniai atlyginimai Sąjungoje finansiniais metais, ėjusiais prieš paskutiniuosius finansinius metus, viršijo 75 000 000 EUR ir su sąlyga, kad finansiniais metais, ėjusiais prieš paskutiniuosius finansinius metus, įmonės grynoji apyvarta Sąjungoje viršijo 275 000 000 EUR arba įmonė yra tokią apyvartą viršijusios grupės pagrindinė patronuojančioji įmonė.“;

c) 3 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„3. Kai pagrindinės patronuojančiosios įmonės pagrindinė veikla yra veikiančių patronuojamųjų įmonių akcijų turėjimas ir ji nedalyvauja priimant valdymo, veiklos ar finansinius sprendimus, darančius poveikį grupei arba vienai ar kelioms jos patronuojamosioms įmonėms, ji gali būti atleista nuo pareigų pagal šią direktyvą vykdymo. Ta išimtis taikoma su sąlyga, kad viena iš Sąjungoje įsisteigusių pagrindinės patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių yra paskirta pagrindinės patronuojančiosios įmonės vardu vykdyti 6–16 straipsniuose nustatytas pareigas, įskaitant pagrindinės patronuojančiosios įmonės pareigas, susijusias su jos patronuojamųjų įmonių veikla. Tokiu atveju paskirtajai patronuojamajai įmonei suteikiamos visos būtinos priemonės ir teisiniai įgaliojimai veiksmingai vykdyti tas pareigas, visų pirma užtikrinti, kad paskirtoji patronuojamoji įmonė iš grupės įmonių gautų atitinkamą informaciją ir dokumentus, kad galėtų vykdyti pagrindinės patronuojančiosios įmonės pareigas pagal šią direktyvą.“;

3) 3 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) n punktas pakeičiamas taip:

„n) suinteresuotieji subjektai – įmonės darbuotojai, jos patronuojamųjų įmonių ir verslo partnerių darbuotojai ir jų profesinės sąjungos ir darbuotojų atstovai, taip pat asmenys ar bendruomenės, kurių teisėms ar interesams tiesiogiai daro arba galėtų daryti poveikį įmonės, jos patronuojamųjų įmonių ir verslo partnerių produktai, paslaugos ir veikla, taip pat teisėti tų asmenų ar bendruomenių atstovai;“;

b) u punktas pakeičiamas taip:

„u) rizikos veiksniai – faktai, situacijos ar aplinkybės, susiję su neigiamo poveikio dydžiu ir tikimybe, įskaitant faktus, situacijas ar aplinkybes verslo partnerio lygmeniu, pavyzdžiui, tai, ar verslo partneris nėra įmonė, kuriai taikoma ši direktyva ar kiti panašūs privalomi tvarumo išsamaus patikrinimo teisės aktai; geografiniu ir kontekstiniu lygmeniu, pavyzdžiui, teisėsaugos lygį, susijusį su neigiamo poveikio rūšimi, sektorių, verslo operacijų ir produktų bei paslaugų lygmeniu;“;

4) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Suderinimo lygis

1. Nedarant poveikio 1 straipsnio 2 ir 3 dalims, valstybės narės į savo nacionalinę teisę neįtraukia nuostatų, patenkančių į šios direktyvos taikymo sritį, kuriomis būtų nustatomos tokios su išsamiu patikrinimu žmogaus teisių ir aplinkos apsaugos srityse susijusios pareigos, kuriomis būtų nukrypstama nuo 6, 8 ir 9 straipsniuose, 10 straipsnio 1–5 dalyse, 11 straipsnio 1–6 dalyse ir 14–16 straipsniuose nustatytų pareigų.
2. Nepaisant 1 dalies, ši direktyva valstybėms narėms neužkerta kelio savo nacionalinėje teisėje nustatyti griežtesnes nuostatas, kuriomis nukrypstama nuo kitų nei 6, 8 ir 9 straipsnių, 10 straipsnio 1–5 dalių, 11 straipsnio 1–6 dalių ir 14–16 straipsnių nuostatų, arba nuostatas, kurios yra konkretnės tikslo ar taikymo srities atžvilgiu, įskaitant konkrečių produktų, paslaugų ar situacijų reguliavimą, kad būtų pasiektas kitoks žmogaus teisių, užimtumo ir socialinių teisių, aplinkos ar klimato apsaugos lygis.“;

5) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad patronuojančiosioms įmonėms, kurioms taikoma ši direktyva, būtų leidžiama vykdyti 7–16 straipsniuose nustatytas pareigas įmonių, kurios yra tų patronuojančiųjų įmonių patronuojamosios įmonės ir kurioms taikoma ši direktyva, vardu, jeigu taip užtikrinamas veiksmingas reikalavimų laikymasis. Tai nedaro poveikio nuostatai, kad priežiūros institucija gali pasinaudoti savo įgaliojimais tokių patronuojamųjų įmonių atžvilgiu pagal 25 straipsnį, ir jų civilinei atsakomybei pagal 29 straipsnį.“;

b) 2 dalies e punktas pakeičiamas taip:

„e) kai aktualu, patronuojamoji įmonė siekia iš tiesioginio verslo partnerio gauti sutartines garantijas pagal 10 straipsnio 2 dalies b punktą arba 11 straipsnio 3 dalies c punktą, siekia gauti sutartines garantijas iš netiesioginio verslo partnerio pagal 10 straipsnio 4 dalį arba 11 straipsnio 5 dalį ir sustabdo verslo santykius pagal 10 straipsnio 6 dalį arba 11 straipsnio 7 dalį.“;

c) 3 dalis išbraukiama;

6) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Vykdydamos 1 dalyje nustatytą pareigą, atsižvelgdamos į atitinkamus rizikos veiksnius, įskaitant faktus, situacijas ar aplinkybes verslo partnerio lygmeniu, pavyzdžiui, tai, ar verslo partneris nėra įmonė, kuriai taikoma ši direktyva ar kiti panašūs privalomi tvarumo išsamaus patikrinimo teisės aktai; geografiniu ir kontekstiniu lygmeniu, pavyzdžiui, teisėsaugos lygį, susijusį su neigiamo poveikio rūšimi; ir sektorių, verslo operacijų ir produktų bei paslaugų lygmeniu, įmonės imasi tinkamų priemonių, kad:

- a) remdamosi tik pagrįstai prieinama informacija atliktų aprėpties nustatymo tyrimą, kad nustatytų bendras savo veiklos sritis, savo patronuojamųjų įmonių veiklos sritis ir, kiek tai susiję su jų veiklos grandinėmis, savo verslo partnerių veiklos sritis, kuriose neigiamas poveikis yra labiausiai tikėtinas ir būtų didžiausias;
- b) remdamosi a punkte nurodyto aprėpties nustatymo tyrimo rezultatais, atliktų išsamų vertinimą tose srityse, kuriose nustatyta, kad neigiamas poveikis yra labiausiai tikėtinas ir gali būti didžiausias. “;

b) įterpiama ši dalis:

„2a. Valstybės narės užtikrina, kad 2 dalies b punkte nurodyto išsamaus vertinimo tikslais:

- a) įmonės galėtų prašyti verslo partnerių pateikti informaciją tik tais atvejais, kai ta informacija yra būtina, o verslo partnerių, kurių darbuotojų skaičius yra mažesnis nei 5 000 darbuotojų, atveju – tik tada, kai informacijos pagrindai negalima gauti kitomis priemonėmis;
- b) tais atvejais, kai būtiną informaciją galima gauti iš įvairių verslo partnerių, įmonės, kai pagrįsta, pirmiausia tiesiogiai prašytų tokios informacijos to verslo partnerio ar partnerių, iš kurių pusės neigiamas poveikis yra labiausiai tikėtinas;
- c) tais atvejais, kai nustatoma, kad neigiamas poveikis yra vienodai tikėtinas ar vienodai didelis keliose srityse, įmonės galėtų pirmiausia atlikti vertinimą tose srityse, kuriose dalyvauja tiesioginiai verslo partneriai.“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad siekiant nustatyti ir vertinti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą neigiamą poveikį remiantis, kai tikslinga, kiekybine ir kokybine informacija, įmonės turėtų teisę naudotis atitinkamais ištekliais, įskaitant nepriklausomas ataskaitas, skaitmeninius sprendimus, pramonės ir daugiašales suinteresuotųjų subjektų iniciatyvas ir informaciją, surinktą taikant 14 straipsnyje nurodytą pranešimo mechanizmą ir skundų nagrinėjimo procedūrą.“;

d) 4 dalis išbraukiama;

7) 9 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Tais atvejais, kai sprendimai dėl prioritetizavimo priimami pagal šį straipsnį, vien tai, kad nebuvo pašalintas mažiau reikšmingas neigiamas poveikis, įmonei neužtraukia sankcijų pagal 27 straipsnį.“;

8) 10 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Dėl 1 dalyje nurodyto galimo neigiamo poveikio, kurio nebuvo galima išvengti arba kurio nebuvo galima tinkamai sušvelninti 2, 4 ir 5 dalyse nustatytais priemonėmis, įmonė kraštutiniu atveju ir tol, kol minėtas poveikis pašalinamas:

- a) neužmezga naujų ar neplėtoja esamų santykių su verslo partneriu, su kuriuo susijęs arba kurio veiklos grandinėje atsirado tas poveikis;
- b) kai tai leidžiama pagal jos santykius su atitinkamu verslo partneriu reglamentuojančią teisę, – sustabdo verslo santykius, susijusius su atitinkama veikla, be kita ko, kad pasinaudotų savo svertu arba jį padidintų, ir
- c) nepagrįstai nedelsdama priima ir įgyvendina sustiprintą konkretaus neigiamo poveikio prevencinių veikslių planą, jei galima pagrįstai tikėtis, jog tokios pastangos bus sėkmingos.

Kol galima pagrįstai tikėtis, kad sustiprintas prevencinių veikslių planas bus sėkmingai įgyvendinamas, vien tolesnis bendradarbiavimo su verslo partneriu faktas įmonei neužtraukia sankcijų pagal 27 straipsnį ar atsakomybės pagal 29 straipsnį.

Prieš sustabdydama verslo santykius, įmonė įvertina, ar yra pagrįstų priežasčių manyti, kad neigiamas tokių veiksmų poveikis bus akivaizdžiai didesnis už tą neigiamą poveikį, kurio nebuvo galima išvengti arba tinkamai sušvelninti. Jei taip, įmonė neprivalo sustabdyti verslo santykių ir turi galėti pranešti kompetentingai priežiūros institucijai apie tinkamai pagrįstas tokio sprendimo priežastis.

Valstybės narės numato galimybę sustabdyti verslo santykius pagal jų įstatymų reglamentuojamas sutartis vadovaujantis pirma pastraipa, išskyrus sutartis, kurias šalys pagal įstatymus privalo sudaryti.

Jei įmonė nusprendžia sustabdyti verslo santykius, ji imasi veiksmų, kad užkirstų kelią sustabdymo poveikiui, jį sušvelnintų arba nutrauktų, pateikia pagrįstą pranešimą verslo partneriui ir nuolat šį sprendimą peržiūri.

Jei įmonė nusprendžia nesustabdyti verslo santykių pagal šį straipsnį, ji stebi galimą neigiamą poveikį ir periodiškai iš naujo vertina savo sprendimą ir tai, ar yra kitų tinkamų priemonių.“;

9) 11 straipsnio 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Dėl 1 dalyje nurodyto realaus neigiamo poveikio, kurio nebuvo galima sustabdyti arba sumažinti jo masto iki minimalaus lygio 3, 5 ir 6 dalyse nustatytais priemonėmis, įmonė kraštutiniu atveju ir tol, kol minėtas poveikis pašalinamas:

- a) neužmezga naujų ar neplėtoja esamų santykių su verslo partneriu, su kuriuo susijęs arba kurio veiklos grandinėje atsirado tas poveikis;
- b) kai tai leidžiama pagal jos santykius su atitinkamu verslo partneriu reglamentuojančią teisę, – sustabdo verslo santykius, susijusius su atitinkama veikla, be kita ko, kad pasinaudotų savo svertu arba jį padidintų, ir
- c) nepagrįstai nedelsdama priima ir įgyvendina sustiprintą konkretaus neigiamo poveikio taisomųjų veiksmų planą, jei galima pagrįstai tikėtis, jog tokios pastangos bus sėkmingos.

Kol galima pagrįstai tikėtis, kad sustiprintas taisomųjų veiksmų planas bus sėkmingai įgyvendinamas, vien tolesnis bendradarbiavimo su verslo partneriu faktas įmonei neužtraukia sankcijų pagal 27 straipsnį ar atsakomybės pagal 29 straipsnį.

Prieš sustabdydama verslo santykius, įmonė įvertina, ar yra pagrįstų priežasčių manyti, kad neigiamas tokių veiksmų poveikis bus akivaizdžiai didesnis už tą neigiamą poveikį, kurio nebuvo galima sustabdyti arba tinkamai sumažinti jo masto iki minimalaus lygio. Jei taip, įmonė neprivalo sustabdyti verslo santykių ir turi galėti pranešti kompetentingai priežiūros institucijai apie tinkamai pagrįstas tokio sprendimo priežastis.

Valstybės narės numato galimybę sustabdyti verslo santykius pagal jų įstatymų reglamentuojamas sutartis vadovaujantis pirma pastraipa, išskyrus sutartis, kurias šalys pagal įstatymus privalo sudaryti.

Jei įmonė nusprendžia sustabdyti verslo santykius, ji imasi veiksmų, kad užkirstų kelią sustabdymo poveikiui, jį sušvelnintų arba nutrauktų, pateikia pagrįstą pranešimą verslo partneriui ir nuolat šį sprendimą peržiūri.

Jei įmonė nusprendžia nesustabdyti verslo santykių pagal šį straipsnį, ji stebi faktinį neigiamą poveikį ir periodiškai iš naujo vertina savo sprendimą ir tai, ar yra kitų tinkamų priemonių.“;

10) 13 straipsnio 3 dalis iš dalies keičiama taip:

a) įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„Konsultacijos su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais vyksta šiais išsamaus patikrinimo proceso etapais:“;

b) c ir e punktai išbraukiami;

11) 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

Stebėseną

Valstybės narės užtikrina, kad įmonės atliktų periodinius savo veiklos ir priemonių, savo patronuojamųjų įmonių ir, kai tai susiję su įmonės veiklos grandine, savo verslo partnerių veiklos ir priemonių vertinimus, kad įvertintų neigiamo poveikio nustatymo, prevencijos, švelninimo, sustabdymo ir sumažinimo tinkamumą ir veiksmingumą. Tokie vertinimai, kai tikslinga, grindžiami kokybiniais ir kiekybiniais rodikliais ir atliekami nepagrįstai nedelsiant, kai įvyksta reikšmingas pokytis, bet ne rečiau kaip kas 5 metus, taip pat bet kada, kai yra pagrindo manyti, kad priemonės nebėra tinkamos ar veiksmingos arba kad kilo ar gali kilti nauja tokio neigiamo poveikio atsiradimo rizika. Kai tikslinga, išsamaus patikrinimo politika, nustatytas neigiamas poveikis ir dėl to taikomos atitinkamos priemonės atnaujinami atsižvelgiant į tų vertinimų rezultatus ir tinkamai atsižvelgiant į atitinkamą suinteresuotųjų subjektų pateiktą informaciją.“;

12) 16 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„Ne vėliau kaip 2029 m. kovo 31 d. Komisija pagal 34 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais papildoma ši direktyva nustatant 1 dalyje nurodytų pranešimų turinį ir jų teikimo kriterijus, pakankamai detalai nurodydama visų pirma tai, kokia informacija yra teiktina apibūdinant išsamų patikrinimą, nustatytą realų ir galimą neigiamą poveikį ir tinkamas priemones, kurių dėl to poveikio imtasi. Rengdama tuos deleguotuosius aktus, Komisija deramai atsižvelgia į tvarumo atskaitomybės standartus, priimtus pagal Direktyvos 2013/34/ES 29b ir 40b straipsnius, ir atitinkamai tuos aktus su jais suderina.

Priimdama pirmoje pastraipoje nurodytus deleguotuosius aktus, Komisija užtikrina, kad 3 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodytoms įmonėms, kurioms taikomi pranešimų teikimo reikalavimai pagal Reglamento (ES) 2019/2088 4 straipsnį, pranešimų teikimo reikalavimai nebūtų dubliuojami, kartu visiškai išlaikant minimalias šioje direktyvoje nustatytas pareigas.“;

13) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Nuo 2031 m. sausio 1 d. valstybės narės užtikrina, kad įmonės, viešai skelbdamos šios direktyvos 16 straipsnio 1 dalyje nurodytą metinį pranešimą, tą pranešimą tuo pačiu metu pateiktų šio straipsnio 3 dalyje nurodytai duomenis renkančiai įstaigai tam, kad jis taptų prieinamas Europos bendrame prieigos punkte (ESAP), sukurtame pagal Reglamentą (ES) 2023/2859.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d., siekiant, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija taptų prieinama ESAP, valstybės narės paskiria bent vieną duomenis renkančią įstaigą, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2023/2859 2 straipsnio 2 punkte, ir apie tai praneša Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai.“;

14) 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„18 straipsnis

Pavyzdinės sutarties sąlygos

Siekdama teikti paramą įmonėms, kad joms būtų lengviau laikytis 10 straipsnio 2 dalies b punkto ir 11 straipsnio 3 dalies c punkto, Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis ir suinteresuotaisiais subjektais, ne vėliau kaip 2027 m. liepos 26 d. priima gaires dėl savanoriškai taikomų pavyzdinių sutarties sąlygų.“;

15) 19 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies b punktas išbraukiamas;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 2 dalies a, d ir e punktuose nurodytos gairės priimamos ne vėliau kaip 2027 m. liepos 26 d. 2 dalies f ir g punktuose nurodytos gairės priimamos ne vėliau kaip 2028 m. liepos 26 d.“;

16) 22 straipsnis išbraukiamas;

17) 24 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną arba daugiau priežiūros institucijų, kad jos prižiūrėtų, kaip laikomasi pagal 7–16 straipsnius priimtose nacionalinės teisės aktų nuostatose nustatytų pareigų.“;

b) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Ne vėliau kaip 2028 m. liepos 26 d. valstybės narės praneša Komisijai pagal šį straipsnį paskirtų priežiūros institucijų pavadinimus ir kontaktinius duomenis, o tuo atveju, jei paskirtos kelios priežiūros institucijos, – ir atitinkamas jų kompetencijos sritis. Jos informuoja Komisiją apie bet kokius susijusius pokyčius.“;

18) 25 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros institucijos turėtų tinkamus įgaliojimus ir išteklius, kad galėtų atlikti užduotis, joms pavestas pagal šią direktyvą, įskaitant įgaliojimus reikalauti įmonių pateikti informaciją ir atlikti tyrimus dėl 7–16 straipsniuose nustatytų pareigų laikymosi.“

19) 27 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, paskelbia gaires, kad padėtų priežiūros institucijoms nustatyti sankcijų dydį pagal šį straipsnį. Valstybės narės užtikrina, kad didžiausios piniginės baudos neviršytų 3 % įmonės grynosios pasaulinės apyvartos finansiniais metais, einančiais prieš finansinius metus, kuriais priimtas sprendimas skirti baudą, arba, 2 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose ir 2 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose kaip nurodyta pagrindinių patronuojančiųjų įmonių atveju – 3 % grynosios konsoliduotosios pasaulinės apyvartos, apskaičiuotos pagrindinės patronuojančiosios įmonės lygmeniu, finansiniais metais, einančiais prieš finansinius metus, kuriais priimtas sprendimas skirti baudą.“;

20) 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis išbraukiama;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kai įmonė pagal nacionalinę teisę laikoma atsakinga už žalą, padarytą fiziniam ar juridiniam asmeniui dėl išsamaus patikrinimo reikalavimų pagal šią direktyvą nesilaikymo, valstybės narės užtikrina, kad tie asmenys turėtų teisę į visą kompensaciją. Visa kompensacija neturėtų lemti kompensacijos permokos, pavyzdžiui, dėl baudinių nuostolių, daugkartinės žalos ar kitų rūšių nuostolių.“;

c) 3 dalies d punktas išbraukiamas;

d) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Įmonės, dalyvavusios pramonės ar daugiašalėse suinteresuotųjų subjektų iniciatyvose arba pasinaudojusios nepriklausomu trečiosios šalies atliekamu tikrinimu ar sutarčių sąlygomis, kad padėtų įgyvendinti konkrečias savo išsamaus patikrinimo pareigas, vis tiek gali būti laikomos atsakingomis pagal nacionalinę teisę.“

e) 5 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Įmonės civilinė atsakomybė už žalą, kaip nurodyta šiame straipsnyje, nedaro poveikio jos patronuojamųjų įmonių ar bet kokių tiesioginių ir netiesioginių verslo partnerių įmonės veiklos grandinėje civilinei atsakomybei.“;

f) 7 dalis išbraukiama;

21) 36 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis išbraukiama;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„Ne vėliau kaip 2031 m. liepos 26 d., o vėliau kas penkerius metus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą dėl šios direktyvos įgyvendinimo ir jos veiksmingumo bei rezultatyvumo siekiant jos tikslų, visų pirma reaguojant į neigiamą poveikį. Jei tikslinga, prie šios ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. Pirmojoje ataskaitoje, *inter alia*, vertinami šie dalykai:“;

ii) b punkto trečia įtrauka pakeičiama taip:

„– ar reikia peržiūrėti 2 straipsnyje nustatytas grynosios apyvartos, o įmonėms, įsteigtoms pagal valstybės narės teisės aktus – darbuotojų skaičiaus, ribas ir ar didelės rizikos sektoriuose reikia taikyti konkrečioms sektoriams skirtą metodą; ir, visų pirma, ar ši direktyva turėtų būti taikoma įmonėms, kurių pasaulinė grynoji apyvarta per finansinius metus viršija 450 000 000 EUR, o įmonėms, įsteigtoms pagal valstybės narės teisės aktus – vidutiniškai 1 000 darbuotojų, ir taip pat įmonėms, veikiančioms didelės rizikos sektoriuose;“;

iii) e punktas išbraukiamas;

iv) f punktas pakeičiamas taip:

„f) nacionaliniu lygmeniu nustatytų vykdymo užtikrinimo mechanizmų veiksmingumą, įskaitant jų apsauginį poveikį teisių turėtojams;“;

22) 37 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2028 m. liepos 26 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2029 m. liepos 26 d., išskyrus nuostatas, būtinus, kad būtų laikomasi 16 straipsnio, kurias valstybės narės taiko finansiniams metams, prasidedantiems 2030 m. sausio 1 d. arba vėliau.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.“

5 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos 1, 2 ir 3 straipsnių būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo ... [12 mėnesių nuo šios dalinio keitimo direktyvos įsigaliojimo]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad 4 straipsnio būtų laikomasi ne vėliau kaip 2028 m. liepos 26 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

6 straipsnis
Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

7 straipsnis
Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje ...

Europos Parlamento vardu
Pirmininkė

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė